

NOVI TADNIK

LASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

IZ VSEBINE:
 aktualno: že o kandidatih — svet 8. občin: župani kot publika — energetski položaj: rešitev za plin — steklarna v rogaški slatini: kvaliteta osnova izvoza — celje: kakšen proračun? — velenjski večeri: uspešna srečanja — zvita pot 99-letnega očanca — novo rekreacijsko središče na golovcu — pohod XIV: peklenski trušč ob gračnici — dvakrat postavljen pred zid — oddaja radia celje v šentjurju: bilo je veselo in zabavno — ljubezen po svetu: nedotakljiva golota

Šmarje VABILO OBČANOM

V današnjem NT smo na dveh sredinskih straneh tiskali predlog družbenega dogovora o splošni in skupni rabi v šmarski občini. 5000 izvodov NT bo vsem zapornim v občini razdelila občinska skupščina v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami. Z NT v roki bimo na razpravo, na dogovarjanje, na skupno in idarno reševanje težav v občini. Pa tudi na dogovor hitrejšem razvoju Šmarja kot nerazvite občine. V NT mo radi objavili mnenja in prispevke z razprav v krajskih skupnostih in organizacijah združenega dela. Občani šmarske občine, plodno sodelujte v pomembni razpravi o načrtih vaše občine v letu 1974.

Velenje ZDAJ ZARES

Za končni podpis samoupravnega sporazuma med Termoelektrarno Soštanj in Rudnikom lignita Velenje je vse pripravljeno. Po večmesečnih mejnih razgovorih so zdaj v Velenju tako daleč, da bodo ob koncu februarja lahko podpisali zaključni akt, ki bo obe javni organizaciji združil v idarsko - elektroenergetski kombinat. Javne razprave so načrtovane, na obeh zborih pa sodelovalo od skupno 36 zaposlenih več kot 80 ist. delavcev. V TES se je združitev odločilo 97,6 odstotka, v rudniku pa kar 99 ist. Večraj so v termoelektrarni tudi odpravili prisilno pravo. Po tiskovni konferenci la to zapišemo, da so uvodni

del dobro pripravili. Prešetali so vse z željo, da naredijo najboljše, da pripomorejo tako do zdravih odnosov v sami Šaleški dolini, kot tudi pri večji uveljavitvi v slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Takoj bodo konstituirali samoupravne organe, nato pa podpisali samoupravni sporazum o organizaciji združenega dela - Rudarsko-elektroenergetskem kombinatu. S tem bodo dani temelji za nadaljni razvoj, ki naj bi zagotovil gradnjo TE IV in odkrivanje novih zalog premoga. S podpisom samoupravnega sporazuma se začne novo obdobje termoelektrarne in rudnika v Šaleški dolini. T. VRABL

12. februarja 1944, v globokem snegu in mečavi je XIV. divizija na svojem pohodu dosegla dolino Gračnice. Bataljon Šercerjevcev je bil v zasedi in se spopadel z nemško predhodnico, ki je pred seboj gnala lokavške otroke kot »živi zid«. Pri spomeniku, kjer je padel in kjer spi svoj poslednji sen junak Ilija Badovinac, se je letos 12. februarja natanko ob uri začela praznovanje 30. obletnice pohoda. In tako, kot pred 30. leti je kolona obkrožena z otroci korakala v dolino. Žvižg in potem peklenski hrušč... Več o tem na 17. strani. (Foto: Drago Medved)

Celje O USPOSABLJANJU

V teh dneh so sprejele vse splošne organizacije ZK v celjski občini delovno gradnjo z naslovom Nekatera vprašanja idejnopolitičnega izobraževanja in usposabljanja v celjski občini. O tej problematiki bodo razpravljali na seji občinske konference KS Celje prihodnji teden, ko

bodo govorili in sklepali o kandidatih za različne funkcije v ZK in v skupščini. V gradnjo za konferenco je podan predlog prizadevanj in slabosti v sedanjem idejnopolitičnem usposabljanju samoupravljalcev in še posebej znotraj ZK.

Celje BRUSILNICA DELA

V Kozjem je v teh dneh pričela obratovati najmodernejša brusilnica stekla v Evropi, obrat Steklarne Rogaska Slatina. V njej je že montiranih 50 najmodernejših strojev, uradna otvoritev za Kozje zelo pomembnega industrijskega objekta pa bo 1. maja letos. In kar je za nadaljnji razvoj brusilnice v Kozjem še pomembnejše: pripravljeno so tudi strokovno usposobljeni ljudje, ki se bodo v kratkem času vključili v proizvodnjo steklarne ter bistveno prispevali k povečanju prodaje na domačem in na tujem tržišču. Deset Kozjank je končalo industrijsko šolo in so že od meseca junija na priučevanju v Rogaske Slatine. Iz matičnega podjetja se bo v brusilnico vsak dan vozilo šest strokovno usposobljenih brusilcev, trije kvalificirani pa pridejo direktno iz brusilne šole. Trenutno je v Kozjem prijavljenih 55 delavcev in delavk za priučevanje, tako da bo v prihodnjem mesecu delalo v brusilnici že približno osemdeset ljudi. Kot predvidevajo, bo v prvi fa-

zi delalo v brusilnici 120 ljudi, prihodnje leto pa bodo v Kozjem pričeli graditi še drugo brusilnico, tako da bi bilo zaposlenih v dveh izmenah čez 250 ljudi. Načrti so takšni, tolikšno povečanje zaposlenih pa je odvisno predvsem od ljudi v Kozjem. M. S.

ŠMARJE BENO BOŽIČEK OSTANE

Člani obeh zborov skupščine občine Šmarje pri Jelšah so na skupni seji v torek zvečer izrekli zaupanje predsedniku Benu Božičku, ki je zaradi upokojitve prošil za razrešnico. Toda, odborniki so odločili drugače. Ob priznanju za njegovo dolgoletno dosedanje delo na čelu šmarske občinske skupščine, so sklenili, da naj Beno Božiček ostane predsednik skupščine do konca tega mandata.

Kozje SEDAJ STATUT

Ustavna razprava, ki je v prebežni meri zadevala tudi ob novi polčaji občine, organizacijo občinske skupščine in podobno, se bliža koncu. To velja še zlasti zaradi statutov občin. Čas priprave in prvi dnevi v marcu so poslednji, ko morajo občinske skupščine sprejeti svoje statute in tako določiti pota za bližnje volitve. Kot vse kaže, bo celjska občinska skupščina sprejela novi statut občine na seji prvega marca. Do tedaj pa bo popravljeno oziroma dopolnjeno osnutek občinskega statuta v končni razpravi. Po sklepu statutarne komisije bo zaključna razprava o tem izredno pomembnem dokumentu na razširjenih sejah sve-

tov krajevnih skupnosti, na prav takšnih zasedanjih delavskih svetov, na skupščinah oziroma pred drugimi organi samoupravnih interesnih skupnosti, v okviru družbeno političnih organizacij, kluba odbornikov, svetov pri občinski skupščini itd. Ta del razprave bo trajal do 26. februarja oziroma mora do tega dne statutarne komisija dobiti že morebitne pripombe in predloge na osnutek občinskega statuta. Hkrati s tem bo zlasti v delovnih kolektivih gospodarstva in tudi drugih beseda tekla o formiranju delegacij v TOZD in med njimi, še zlasti manjšimi. Splošno priporočilo je, da naj bi v teh primerih povezovali kolektive sorodnih dejavnosti.

urednikove mize

Za šmarske občane smo danes natisnili še dodatnih 5000 izvodov NT. Vse, ki boste prvič prebrali NT vabimo, da ga odslej redno spremljate. Danes uvajamo novo stran v NT. Vse za smeh, kajti smeh res ni greh. Mile bodice, humoreske, satirične podobe in vse, kar sodi k dobri ali slabi zabavi, bomo objavili občasno na eni celi strani. Tokrat smo pohiteli, ker se bliža ta šegavi pust. V Celju bodo imeli pustno tožovanje, zabav in mask nikjer ne bo manjkalo. Ena izmed bralk nas je opozorila, da je Ciganko, naš roman, ki ga napovedujemo, že prebrala. Nak, to ne bo držalo. Ne bomo natisnili Ciganke pisateljice Moge Stratišarjeve, pač pa ljudsko povest, ki ni znana. Boste videli, da vam bo všeč. Ponovno vabilo vsem najzvestejšim bralcem NT. Ali ste se že vključili v akcijo za razširitev NT? Stopite k sosedu in mu predstavite NT. Da bo družina stedičkovec vse večja. In vabilo bralkam. Pred 8. marcem se oglasite s pismom na temo — kakšen je položaj žene v naši družbi. Če koga zanima film — danes ob 17. uri imamo okroglo mizo o filmu v našem uredništvu. Vaš urednik

80 LET EMO

V tovarni EMO bodo letos praznovali 80-letnico delovne organizacije, s katero je zelo neposredno povezan razvoj Celja in tudi delavskega gibanja v občini. Vodja iniciativnega odbora za pripravo proslave inž. Zoran Tratnik je povedal, da bo v Celju v prvih dneh junija veliko delavsko slavlje, na katerem bodo sodelovali tudi delavci Iskre. V EMO že načrtujejo več akcij, da bi v času do osrednje proslave kar največloviteje seznanili vse celjske občane o rasti, uspehih in dosedanjih potih kolektiva. Moramo sporočiti še eno razveseljivo novico iz EMO. Čeprav smo lani nekajkrat pisali, v kakih težavah je bil kolektiv zaradi nerazumljivih razlik v ceni surovine in končnega izdelka, prvi meseci sanacije kažejo že boljše slike. Bilanca ne bo pokazala izgube čeprav je lani septembra znašala čez stari milijardo. Takšen rezultat vzbuja optimizem, da bodo v EMO prav v jubilejnem letu prehodili novo etapo v dokončnem presnavljanju gospodarjenja te pomembne organizacije združenega dela v celjski občini.

Rogla

BOGATA S SNEGOM!

KAKO DO ROGLE

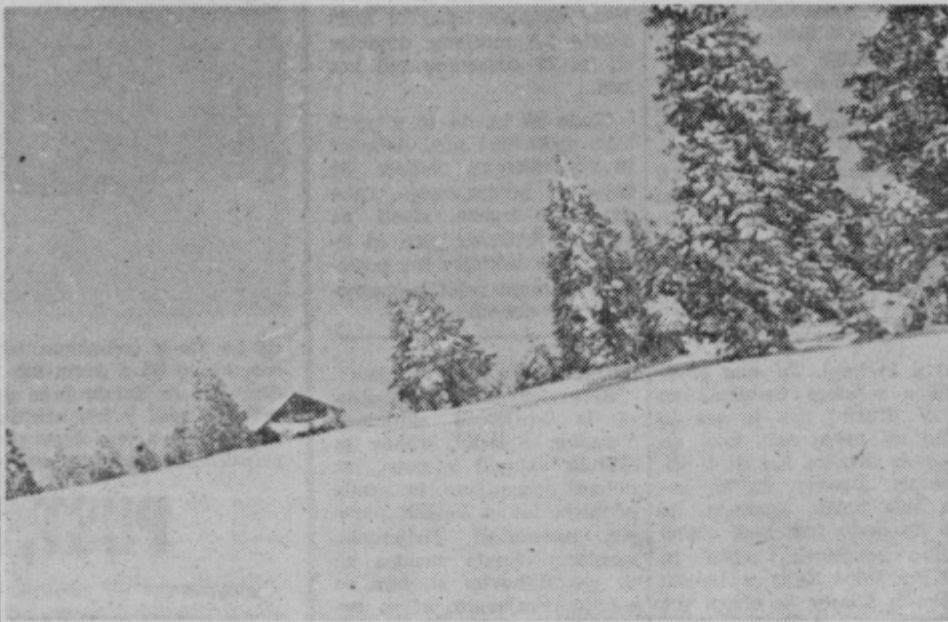
Iz Celja je do Rogle le kakih 45 kilometrov. Pri odcepu za Zreče zavijete z glavne ceste, ki vodi v Maribor in kmalu za Zrečami se cesta strmo zagriže v pohorske strmine. Po ozki soteski vodi, ozki, a zanimivi. Cisto ob cesti, pa tudi višje, tam v rebrih samevajo majhne kmetije. Skoraj vsaka ima mlin. Pa ne tiste, ki meljejo moko. Voda poganja mlinska kolesa, ta pa vrtijo žage. Lesa tu res ne manjka.

Cesta proti Rogli se kmalu zoži in postane le nekoliko širši kolovoz, ki pa je lepo vzdrževan. Vseskozi ga namreč plužijo, pa tudi posipajo s peskom. Kljub temu je brez zimske opreme težko priti prav do vrha. No, kar naenkrat se prične med visokimi smrekami, ki obkrožajo cesto, svetlikati. Ze ste na planoti in v daljavi zagledate razgledni stolp. Potem pa kakor iz tal zraste pred vami planinski dom. Danes ga upravlja kovaška industrija Zreče. V tem kolektivu so pravočasno spoznali, kako ugodne možnosti za razvoj turizma nudi Rogla. Odkupili so kočjo, uredili njeno notranjost, postavili dve smučarski vlečnici, uredili velik parkirni prostor, kupili še smučarski teptalni stroj in vse je bilo nared.

ROGLA JE ZASEDNA

Upravnik doma Andrej Kamarički nam je povedal, da je Rogla že vseskozi zasedena. To nas ne čudi, saj je na Rogli dovolj snega za smuko že od sredine novembra sem. Koča je žal majhna, saj ima le 5 sob z 19 ležišči, v bližnji depandansi pa je še skupno ležišče z 38 posteljami.

Zanimanje za Roglo raste, zato ne preseneča odločitev Kovaške industrije, da bo turizem na Rogli še razvijala. Pogoj za to pa je povečanje kapacitet. Tega se Zrečani zavedajo. Ze prihodnje leto bodo kapacitete podvojili: V načrtu imajo izgradnjo 28 brunaric, planinski dom pa bodo razširili, izgradili večjo jedilnico... Tudi smučišča bodo še naprej urejevali. Sedanja so namreč že nekam premajhna za množice smučarjev, ki ob koncu tedna naravnost okupirajo Roglo. Ze letos bodo proti lovrenški strani postavili še eno vlečnico, tako da bo prihodnje leto smučišče že več.

Rogla je 1481 metrov visoka planota v osrčju Pohorja. Doslej so jo poznali le ljubitelji planin, gobarji, lovci in gozdarji. V kratkem pa bo Rogla postala dosti bolj znana. Mir skorajda neprehodnih smrekovih gozdov, ki včasih prav grozljivo spominjajo na pragozd, so pričeli tam, kjer se gozd razredči in preide v čudovito planoto, motiti smučarji. Sprva redki, iz dneva v dan pa jih je več. Rogla postaja namreč pravo zimsko-športno središče. Prvo v tem delu Slovenije. Med Celjem in Mariborom doslej namreč ni bilo urejenih smučišč z vsem, kar sodi zraven. Rogla pa postaja prav to. Zaenkrat v veselje Konjičanov, Zrečanov, Vitanjčanov, pa tudi Mariborčanov in Celjanov. Kmalu pa bo, v to smo prepričani, na Rogli še bolj živahno. Rogla ima namreč vse pogoje za zimsko-športno središče. Najvažnejše pri vsem tem pa je, da na njej skoraj nobeno zimo ne manjka snega. Pravijo, da je najbolj zanesljiva, najbolj bogata s snegom in sodeč po letošnji, sicer skopi zimi, imajo prav. Na Rogli imajo namreč že celo leto dovolj snega za smuko.

BESEDA O SMUČIŠČIH

Vsakega smučarja verjetno zanima, kakšna so smučišča na Rogli. Povedati velja, da so smučišča zaenkrat še majhna, predvsem bodo ustrezala nekoliko manj zahtevnim smučarjem. Tereni pa so naravnost idealni za smučarje — začetnike. Ti najdejo na Rogli vse. Položne in bolj strme terene. Tudi za varnost smučarjev je dobro preskrbljeno. Vsako soboto in nedeljo so na smučiščih člani gorske reševalne postaje iz Zreč. Tone Macun in Stefan Skerbin sta mi povedala, da so doslej imeli le eno težjo nesrečo. Če upoštevamo, da so že od decembra sem smučišča na Rogli polna, en zlom res ni preveč. Tone in Stefan sta mi povedala še to, da bodo verjetno pričeli dežurati tudi med tednom, če bo seveda interes za Roglo še naprej tako rasel. In glede na to, da Rogla le redko kdaj zataji s snegom, bo interes verjetno iz dneva v dan večji. Sneg namreč tu zapade že v novembru. Skoraj vsa-

ko leto se zadrži vsaj do maja.

V zvezki s smučišči le še to: Ze letos so pričeli trati dolgo progo za smuk, ki vas bo z Rogle popeljala naravnost do Zreč. Odlično, kajne. Se to je treba povedati, da smučanje na Rogli ni preveč drago. Dnevna karta, ki jo izkoristite že v dobrih dveh urah, stane 50 din, če vzamete dnevno karto za soboto in nedeljo, bo-

VARNO ČEZ CESTO

ste zanj odšteli 80 din, komplet 20 kart pa vas bo veljal 40 din.

Na Rogli je torej prijetno. Zelimo le, da bi smučišča še bolje uredili, tu in tam še malo razredčili gozd in postavili še kako vlečnico. Ko bo tudi to urejeno, bo Rogla resnično lahko postala novo zimsko-športno središče.

Tekst in fotografije: Branko Stamejčić

REKLI SO

MIHA RIBIČ

je ravnatelj osnovne šole v Braslovčah. Ker je vsestransko aktiven, smo ga povprašali, kakšno je kulturno življenje v Braslovčah: »Kulturno življenje v Braslovčah je zadnja leta nerazgibano, to pa predvsem zato, ker mladi nimajo primerne prostora, da bi lahko delovali. To velja še posebej za zimsko obdobje, saj tudi kinodvorana ni ogrevana, tako da je delo nemogoče. V letošnjem letu upamo, da bo ta dvorana dobila centralno ogrevanje, kar bo prav gotovo pripomoglo k družabnemu življenju v Braslovčah.

T. Tavčar

Z. S.

mala anketa

PONOSNI SMO

13. februarja so v Laškem sprejeli v enote SLO 40 prostovoljcev-mladincev in mladink. To so fantje, ki so se zaključili osnovno šolanje in dekleta, ki še niso vezane na družino. To so mladi ljudje, ki se zavedajo svoje odgovornosti sedaj, ko so vključeni v enote splošnega ljudskega odpora in ki so ravno zaradi te odgovornosti tako ponosni. In lahko so ponosni! To so aktivni mladinci, dobri tovariši in odgovorni člani naše družbe.

Zakaj so se vključili v enote SLO?

IRENA LIPOVSEK: »Velikrat sem se udeležila pohodov, ki jih je organizirala občinska konferenca Zveze mladine v Laškem. In prav na teh pohodih sem se navdušila za to, da bi se vključila v enote splošnega ljudskega odpora. Zdi se mi, da mora biti vsak mlad človek pripravljen braniti domovino, če pride do nepredvidene vojne. Sprejem je bil zame posebno doživetje, saj mi je pomenil veliko več kot pa sprejem v Zvezo komunistov.«

ROMAN MAVRI: »S ko sem se vključil v prostovoljne enote SLO sem se jel nase določeno odgovornost. Težko pa bi govoril, kaj bom moral biti kot prostovoljec, saj bom kmalu postal prvi v Vendar je veliko že to, sem se zavedel odgovornosti in nalog, ki jih narekuje SLO in prav gotovo bom izvedbi teh nalog pomagal, bom le mogel. In tega seveda vsak od nas, zato tudi ponosni.«

ANKA KLINAR: »Zelo sem bila vesela, ko so me kot prostovoljko sprejeli v enote SLO. Tudi jaz se zavedam odgovornosti, ki jo nosim kot članica prostovoljne enote in vesela sem zaupanja, ki so mi ga izrekli drugi, ki so me sprejeli. Upam, da tega ne bom podrla in da bom lahko poplačala zaupanje s svojim delom in aktivnostjo. Zelimo, da bi se še več mladincev in mladink vključilo v SLO, saj lahko s tem pokažejo dobršen del svoje zrelosti.«

MAGDA GORIŠEK: »S ko so me sprejeli v enote splošnega ljudskega odpora so mi izkazali veliko zaupanje, hkrati pa me postavili pred odgovornost. Mi, ki smo vključeni v prostovoljne enote, moramo biti prvi, ki smo tudi vse ostale mladince, ki so vključeni v prostovoljne enote, vzpodbujati. O tem, da se vključila v SLO kot prostovoljka sem začela razmišljati takrat, ko sem hodila z ostalimi mladinci na pohode.«

PETER PODBEVSEK: »Moj oče je bil partizan in me je vzgajal tako, da mi je bilo kar logično, da sem se vključil v enote splošnega ljudskega odpora. Bilo mi je v veliko čast, da so me sprejeli in da lahko nadaljujem tradicijo naših očetov. Sedaj bom moral biti vsekakor bolj aktiven in več bom moral delati z mladimi. Skušal jih bom čimveč pridobiti za to, da bi se vključili v enote SLO in se tako pripravili na morebitno nevarnost.«

Mlade prostovoljce so sprejeli v enote SLO na pobudo Občinske konference Zveze mladine v Laškem. To pa je prvič, da so se mladi vključili v enote splošnega ljudskega odpora. Ze pred leti, v času »češke krize«, se je v SLO vključilo večje število mladincev.

Damjana Stamejčić

DRUŽINA JE TEMELJ

Socialna delavka MARINKA CETINA se ubada s socialno delavo v žalski občini. Njeno podro-

čje je mladoletniško prestopništvo, kjer spoznava temne strani različnih družin. »Vedno stremimo, da damo otroke, ki so se kaj pregrešili, najprej v družino. Spoznavam pa tudi, kjer je družina ustvarila trden temelj, tam prestopništva ni.«

Zaradi pomanjkanja kolegic zadnje čase dela tudi na področju nezakonitih rojstev ter kategorizira otroke. V lanskem letu je imela za vpisanih okoli 300 otrok, ki jih je komisija nato kategorizirala. »Tudi tu imamo iz urejenih družin bolj malo otrok. Izhajajo iz alkoholiziranih družin ali pa iz taktih, kjer je drugače kaj narobe. Otroke potem na podlagi kategoriza-

cije odredimo za Dornavo in Črno, nekaj jih pošljemo v posebno šolo v Celju, nekaj pa jih ostane v posebni šoli v Zalcu.«

Marinka Cetina, ki je sama mati, je danes po njenih besedah preobremenjena. Rada bi zapustila težko in odgovorno službo socialne delavke v žalski občini. Če bo to zmogla, ne vemo, ker je navezana na vse ljudi, ki jih je v življenju srečala. To pa so betežni, stari in pomoči potrebni. Zanje pa ima vedno odprto srce, zato ne vemo, če se bo lahko poslovila od njih. Zlasti pa ne od mladine, ki že toliko let ugotavlja njene sposobnosti.

Z. S.

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE: ROMAN BOBEN

PO KATERI POTI?

Dragi mladi ljudje, čas, ko se boste morali odločiti za svojo bodočo poklicno pot, je pred vami. Mnogo je poti, ki jih boste lahko izbrali — vendar niso vse enake. Za nekatere je šolanje bolj zahtevno, za druge manj in zato se boste morali iskreno vprašati, kakšne so vaše sposobnosti in kakšna je vaša pripravljenost za šolanje. Ljudje se med seboj razlikujemo in zaradi tega tudi ne moremo opravljati vseh poklicev. Nekateri imajo razvite ročne spretnosti in smisel za oblikovanje — delajo pa jim težave teoretični predmeti (matematika, jeziki), ki zahtevajo visoko stopnjo abstraktnega mišljenja. Pri drugih je obratno. Mnogo od teh vaših sposobnosti vam povedo že dosedanje ocene pri posameznih predmetih, pa tudi izvenškolskih dejavnostih. Poleg tega pa seveda ne smemo pozabiti tudi na interese, poklicne želje in veselje do posameznih opravil. Ne odločajte se za poklic, za katerega ne čutite nikakršnega nagnjenja. Prav tako pa ne bodite zaljubljeni samo v en poklic. Če boste poznali poklice, boste tudi ugotovili, da so mnogi med seboj sorodni po vsebini, zahtevah in drugih značilnostih. Vaše želje, nagnjenje in spo-

sobnosti boste torej lahko usmerili in uveljavili v več poklicih. Nikakor pa ne izbirajte poklica zato, ker ga je izbral vaš prijatelj ali pa zato, ker je trenutno v »modni«. Ne ujemite se na poklic, ki trenutno slovi po visokih zasluhkih. Morda čez nekaj let ne bo več tako. In še nekaj — pomembnejša so vaša nagnjenja in sposobnosti kot pa želja staršev. Ne ustrašite se težav v poklicu. Težave je lahko prenašati, če vas bo delo v poklicu veselilo in boste uspešni. Rešiti pa je dobro tudi problem štipendiranja, če ta problem obstaja, je dobro pretehtati vse možnosti zaposlitve po končanem študiju. Potrebno je, da vaše osebne interese povežete tudi z družbenimi interesi. In na koncu, ne pozabite pomisliti tudi na svoje telesne sposobnosti. Brez odličnega vida ne moremo postati piloti, z bolnim srcem ne moremo opravljati poklica, ki zahteva tudi telesni napor.

Kaj sem vam hotel povedati?

Preprosto resnico. Vide ti in spoznati se moramo takšne, kakršni smo — ne smemo se podcenjevati, pa tudi ne precenjevati. Oboje je nevarno. V ogledalu se moramo pač videti takšne, kakršni v resnici smo.

Ne pregrdi — ne prelepi. In potem ne bo težko. Verjemite mi, da je znanje veliko bogastvo in bogastvo nekega naroda danes cenimo skorajda bolj kot pa njegovo prirodno bogastvo. Brez znanja ne moremo pričakovati napredka in ne blagostanja. In naša želja je, da si ga vsi naberete čim več. Veliko. Ustvarili si boste z njim srečo in jo poklonili tudi drugim.

S to rubriko v Novem tedniku bomo poskušali pomagati tistim, ki končujejo osnovno šolo, pa tudi tistim, ki so na koncu srednje ali poklicne šole. Posredovali vam bomo informacije o najrazličnejših poklicih in možnostih za šolanje. Poprudi se bomo, da boste zvedeli za podatke o šolah, pogojih za vpis, možnostih za pridobitev štipendij, bivanje v internatih in seveda o sprejemnih izpitih — če jih na določeni šoli zahtevajo. Posredovali vam bomo novice iz naših osnovnih, srednjih in poklicnih šol, akcijah, ki so jih pripravili učenci in učitelji namenjenih poklicnemu usmerjanju, ekskurzijah, razstavah, razgovorih in še o neštetih drugih zanimivostih s tega področja. Ker pa gotovo ne bo dovolj prostora, da bi vam lahko napisali vse, kar si

želite, vas prosimo, da se posvetujete tudi s tistimi tovariši in tovarišicami na vaši šoli, ki se ukvarjajo s poklicnim usmerjanjem. Pripravljeni smo, da vam bodo z veseljem priskočili na pomoč. Na razpolago vam je tudi poklicna svetovalnica pri Komunalnem zavodu za zaposlovanje v Celju, Slandrov trg 7. Povabili bomo k sodelovanju strokovnjake z vseh tistih področij, ki bi vam lahko s svojim znanjem in izkušnjami pomagali pri izbiri vašega bodočega poklica oziroma šolanja.

Zelimo si, da se oglasi tudi tisti, ki so končali šolanje v preteklih šolskih letih in se do danes še niso vključili v nobeno šolo. Oglasite se osebno ali pa nam pišite. To velja tudi za vse ostale. Odgovorili vam bomo osebno ali v časopisu, če bo problem takšen, da bi zanimal tudi druge. Pišite na naslov: KOMUNALNI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE CELJE, POKLICNA SVETOVALNICA, SLANDROV TRG 7, 63000 CELJE — Z OZNAKO: »MOJ POKLIC«. Pripravljeni smo, da boste našli oporo, nasvet, informacijo za vse vaše probleme, ki so povezani z izbiro nadaljnje šolanja oz. izbire poklica.

Toliko za danes. Upam, da bomo postali dobri prijatelji, in da bomo skupno rešili tudi najtežje probleme.

Dopusti

NE V LASTNO SKLEDO

Deset let je minilo, da so govornice okoli porodniške dopusta dobile konkretne razsežnosti. Zankrat samo v javnih razpravah, kjer je bilo na to temo izrečenih največ pripomb. Otroško varstvo se je zasidralo v srca ljudi, ki iščejo različne oblike, da bi se uredilo. Ena izmed takih je tudi predlog o podaljšanem porodniškem dopustu, ki je stvaren in predvideva šest mesecev popolnega in primerno plačanega dopusta. Izračuni so pokazali, da nas bi to stalo 32,7 milijona dinarjev, pri tem pa bi se morala stopnja prispevka za otroško varstvo povečati za 0,12 odstotka.

Kakšna bo odločitev še ne vemo. Mnenja so bila v javnih razpravah različna. Od tega da bi žene dodatno delale in same zaslužile potrebne milijone, do tega, da so bile naše matere veliko bolj skromne in so zaradi otrok ostajale doma.

Obe razmišljanji ni potrebno posebej komentirati. Za oboje pa lahko rečemo, da jima je skupni imenovalec zaostalost in korak nazaj, kar s prihodnostjo nima nobenega opravka.

Zaustavili pa se bomo ob tretjem mnenju. Svoj glas je povzdignilo nekaj žena, rekoč, če bomo šest

mesecev izostale z delovnega mesta ne bomo mogle več ujeti korak s časom. Res, taki glasovi so bili skromni in v manjšini. Moški pa, ki so se na javnih razpravah borili za podaljšan porodniški dopust žena in dvigovali glas za enakopravnost žena, so se čutili užaljene. In upravičeno. Deset let je trajala borba, prepričati je bilo potrebno vso moško slovensko gardo, zdaj pa same s pomisleki pijujejo v lastno skledo.

Imele smo najkrajše porodniške dopuste na svetu. Otroških jasli še vedno nimamo dovolj, zdaj pa ko se nam prižiga žarek upanja za nekaj mesecev »čistega materinstva« pa že tožimo, da nas bodo dedci prehiteli. Pa naj kar nas, če niso toliko osveščeni, da bodo sami uvideli, da tako ne gre naprej.

Mislimo tudi drugače. Tista žena, ki si ne vzame pol leta ali enega leta, za to, da bi bila ob otroku v prvih mesecih življenja, verjetno tudi na drugih področjih ne bo doživela potrebne afirmacije. Materinstvo je samo ena izmed komponent ženske osebnosti, a brez nje pa žena kljub vsemu ne bi bila celota.

Zdenka Stopar

NAŠI ZNANCI — IVAN KOPAČ — PAUČEK

PARTIZANSKI DOHTAR

Zadnjič smo zapisali, kako je dr. Ivan Kopač, partizani so mu dali ime Pauček, s XIV. divizijo prikorakal na Štajersko in kako so ga na Pohorju, kamor se je del divizije z Efenkom prebil, poslali po ranjence in mu zaupali organizacijo partizanskih bolnišnic.

Tega se je mlad zdravnik lotil z vso vnemo. Takrat se je čutil koristnega kot nikoli poprej in tudi pozneje, ko je bilo vojne konec, ne več v taki meri.

S Pohorja je partizanski zdravnik Pauček odšel na pot, ko sta minili huda zima in ofenziva. Z njim je šlo nekaj močnih korajžnih fantov, ki so mu bili spremstvo, bolničarji, negovalci in »serpe« za nošnja ranjencev. Divizija, ki je ob začetku pohoda imela okoli 1500 moških, je bila zdesečkana. Tretjino je pobralo v bitkah. Svoja življenja so drago prodali. Na nasprotni strani so objokovali precej več padlih. Tretjina je bila do kraja izmučenih, ranjenih in ozebljih. Ti so bili skriti po vsej poti, od Sotle do Smrekovca in Menine. In te je šel dr. Ivan Kopač zdaj iskat. Ni bilo lahko, kajti ranjence so odajali v oskrbo tudi brigadni in bataljonski sanitetci, zato je bilo treba včasih kar spretnosti, da so ranjence našli, kajti na Štajerskem so imeli ljudje hude izkušnje z »raztrganci«.

»Takrat sem se navzel neizčrpne vere v ljudi. Lahko si mislite, kako me je ganilo, ko sem odkrival, s koliko človečnostjo so kmetje po hribih in grapah okoli Graške gore in povsod drugod skrbeli za ranjence. Naše zaupanje v večino teh ljudi ni bilo zapravljeno. Clo dni ni bilo napravljeno. Clovek, ki je sam nenehno v smrtni nevarnosti, mora ime

ti veliko zalogo hrabrosti, za vesti, humanosti in usmiljenosti, da za neznanca tvega ne samo dom, marveč tudi življenja družine. In kako domiselni so bili kmetje. Rečem, da bi marsikateri šolanec človek ne prišel na ideje, kakršne so ti nribovci tako s pridom uresničili v korist naših ranjencev. Naredili so jim bunkerje v hlevih, ker so morali poskrbeti tudi za toploto. Ponekod so jim skopali zemljanke, jih temeljito opazili. Iz svojih stavb so naredili imenitna skrivališča v senikih, listnikih, na podstrešjih, v kaščah. Tudi zdravili so jih, kajti kmetje so dobri ranecelniki, ker pač niso bili vajeni za vsako prasko iskat zdravnika.«

Tako je dr. Ivan Kopač spoznaval, kaj je tisto, kar ločuje in druzi izobraženost in inteligenco.

Koliko ranjencev je v pomladi 1944 Pauček obiskal, zdravil in odpušchal nazaj v enote? Ne ve. Takrat evidenca in statistika nista zavzemala velik del zdravnikove dejavnosti. Toda bilo jih je gotovo daleč čez sto — samo iz štirinajste seveda. Kjer je bilo mogoče, je izkoristil ugo-

dne razmere in na kakšni kmetiji povečal število pacientov in rekonvalescentov. Le-te so pripeljali iz okolja, kjer bi jih Nemci lažje našli in kjer so bili pogoji za njih težji. Seveda se v tistih časih ni dalo delati lepo. Takrat so krpali luknje v telesih tako, da skoznje ni ušlo življenje. Pri gangrenah, pri tetanusu je bilo treba rezati več, kot bi bilo treba v normalnih pogojih zdravljenja. Dr. Ivan Kopač se spominja nekega Kirbisa iz Maribora, ki je preživel, čeprav je že imel tetanus in si ni dovolil odrezati noge. Preživel je. Čvrsta natura je bila z njim in srečna okoliščina, da so v bolnico dobili mladinsko pošiljko iz Slovenjgradca, v njej pa injekcije proti tetanusu.

»Človek more biti čudovito bitje. Skrb za ranjence je bila prva črka partizanske etike. Komandanti, kot je bil Milenko Knežević, kot so bili mnogi drugi, so jurišali na zapuščene položaje po ranjence, jih sami nosili ure daleč. Koliko bolničarjev, komandirjev, Skojecev je padlo, ko so reševali ranjence iz ognja. Čudna je ta logika solidarnosti v vojni. Ko smo se odpravljali na pot, sem komandantu Klajnšku-Vasji

rekel, da mu bom hudirjevo malo koristil, če ne bomo imeli v diviziji dovolj sanitetnega materiala, zdravil, če ne bo najnujnejšega. Pa je zato, da bi se oskrbeli z vsem, ukazal na juriš zaveti Cerknico in pripeljati na osvobodeno ozemlje vse, kar je bilo v zdravnikovi ordinaciji in v lekarni. In pri tem napadu je bilo ranjenih, tudi mrtevih... In vendar je ta logika preprosta. Vsak si je mislil takole. Če pustim danes ranjenca na bojišču, bodo pustili jutri drugi mene. Zaradi te izjemne etike do ranjenca, so borci jurišali skoraj goloroki na betonske bunkerje.«

Partizanski dohtar Pauček, danes ravnatelj celjske bolnišnice, gotovo tudi sam ne verjame svojim besedam, češ, ni se bal, ker zdravnik vsak potrebuje in jih čuva. To namreč ni res, ker operirati sredi bojnega meteža pomeni lahko smrt za operacijsko mizo s skalpelom v rokah in drugo — ni bilo malo medicincev, ki so jih Nemci, Italijani in druga svojata postavili pred puške in brez vsakega glasu vesti počili.

In danes? Verjame tudi danes dr. Ivan Kopač v človeka, kot je takrat, ko je hodil po hribovskih hišah in iskal svoje ranjence.

PIŠE JURE KRAŠOVEC (2)

Dr. Ivan Kopač kot partizanski zdravnik na Pohorju

»Človek mora biti optimist. V koga naj človek verjame, če ne v človeka. Res je, da smo sredi potrošnega vdušja, da so nam vrednote postale mnoge materialne dobrine. Verjamem, da bi ljudje, če bi bilo treba, spet bili nesebični, požrtvovalni, da bi se drug za drugega žrtvovali, čeprav danes morda — jezni sem in tja — trdijo, češ, nikoli več! V človeku je res veliko živalskega, predvsem egoizem, nasilnost, razne vrste sle. To-

da ljudje se vse bolj očlovečujemo. Morda res premalo žrtvujemo za vzgojo, za humanizem, za etičnost v medčloveških odnosih, toda verjamem, da ljudje v bistvu še zdaleč niso, vsaj večina ne, zadovoljni z materialnim, politimim. Res je, da marsikdo reče:

»Zanima me le, da imam kaj za vase, na se in podse.«

To so mavadno le besede. (Nadaljevanje sledi)

Krajevni praznik in 30-letnico pohoda Štirinajste divizije na Štajersko so na Dobrni počastili tudi z graditvijo temeljnega kamna za novo telovadnico pri osnovni šoli. Pod streho bo do praznika celjske občine, 20. julija, povsem nared pa do začetka novega šolskega leta. Otroci so ta dogodek počastili s pevsкими, recitacijskimi in telovadnimi točkami. Na posnetku skupina nastopajočih med govorom ravnatelja osnovne šole »Štirinajste divizije« Cirila Marinčeka. Foto: MB

ta dva avtobusa. Avtobus bi lahko odpeljal potnike v Zabukovico, saj so plačali celo vozovnico iz Celja in Zalca v Zabukovico. Kam gre potem ta denar? Za most ali energetske krize?

Tovarišica Hlupičeva je morala iti od mostu v Zabukovico peš z 10 let starim sinom v takšnem vetru, kot je bil tisti ponekdajek.

Zakaj Izletnik v Celju zaračuna takšno prevožno tarifo samo za eno tretjino poti. Naj odpove prevoz z avtobusi na tej relaciji, saj smo že hodili peš in še lahko, pa nismo nič plačali. Če griški most zdrži tatro in to polno gramoza, bo tudi avtobus z nekaj potniki.

E. 2.

Odgovor: Z delom vašega pisma soglašamo, vendar se najbrž tudi vi strinjate, da mora šofer upoštevati prometne predpise.

ZLATA POROKA

Sem redni bralec vaše lista in moram reči, da mi je kar všeč. Komaj čakam vsak teden četrtka, da ga kupim v bližnjem kiosku. Vsebinsko se vedno bolj popravljajo, saj prinaša novice iz vse bližnje in daljnje okolice. Kot starega Celjana me seveda najbolj zanimajo dogodki iz Celja, ne rečem pa, da me ostali kraji ne zanimajo. V današnji socialistični družbi mora vsakega državljanja zanimati vse, kar se okoli njega dogaja. Takšne zanimivosti pa lahko vsak najde v vašem listu. Tudi zadnja stran mi je všeč, čeprav jo nekateri kritizirajo. Tudi na stare ljudi ne pozabite. Mnogo pišete o starostnih jubilejih, o njihovi življenjski poti in tako dalje.

Hotel bi vas opozoriti na takšen jubilej. 3. marca bosta slavila 50-letni ju-

bilej, zlato poroko, zakonca Valentin in Marija Dobrišek v Stanetovi 31 v Celju. Pojdite in ju obiščite. Slišali boste zelo zanimivo življenjsko, trnjevo pot. Kljub visoki starosti sta ohranila še precej humorja in vedrine.

Pri vašem nadaljnjem delu vam želi še obilo uspeha in mnogo zvestih bralcev vaš redni bralec. Celjan

GUZY

Sedimo pri uri biologije in smo zamišljeni vsak v svojo stvar, kajti ne ljubim se nam poslušati učiteljice, ki nam nekaj razlaga o mišičju.

Tovarišica napiše na tablo prvo črko. Pograbim zvezek, da vanj napišem besede, ki so napisane na tabli. Toda na neovitem zvezku zagledam natisnjeno besedo Guzy. Ozrem se po sosedah. Nič sumljivega jim ne berem z obrazov. Ker ne najdem

krivca, znesem jezico nad součencem tako, da ga sunem v rebra, nakar se mu naredi dolga črta v zvezku. Takrat pa zaslišim svoje ime, vstanem in čakam vprašanje. Tovarišica me vpraša nekaj o živčevju. Toda odgovora iz mojih ust ne dobi. Ko se vsem, začnem preiščevati o pravem Guzeju, ki je nekaj živel. On pred svojo smrtjo ni izdal tovaršev. Zato tudi jaz nisem tovaršica izdal odgovora, ker ga seveda nisem znal.

Napis Guzy pa sem zasledil še na nekaterih svojih rečeh. Kdo mi je to napisal, ne povem. To je skrivnost med nami — učenci!

Gusti Askere

mačili posebni komentatorji. Popoldne od 14. ure dalje bo na ptujskih ulicah povorka, v kateri bodo sodelovale vse folklorne skupine. Posebno privlačni pa bo karnevalski sprevid, ki bo letos še posebno zanimiv in aktualen.

Prireditelj vabi k sodelovanju vse folklorne in karnevalske skupine, ki se naj čimprej prijavijo Turističnemu društvu Ptuj. Zaželeno so tudi posamezne maske in skupine, ki se lahko prijavijo prireditelju še popoldne na dan kurentovanja. Najbolj izvrne skupine in maske čakajo nagrade.

SREČANJE

Sem učenec osmega razreda s 24 sošolci in sošolkami, ki morajo resno misliti na svoj poklic. Ker je mnogo poklicev, se je zelo težko odločiti za takega, v katerem bi bil zadovoljen, srečen in bi opravljal delo z veseljem. Da bi si lažje izbrali poklic, nam pomagajo tako učitelji kot vodstvo šole, predvsem pa tovaršica Bizjakova, ki vodi poklicno usmerjanje na šoli. V ta namen smo pripravili srečanje in pogovor z mladimi, ki so v raznih poklicnih šolah in srednjih šolah ter s tistimi, ki že imajo svoj poklic.

V soboto, 2. februarja, je bilo to srečanje. Ze dan prej smo pripravili razred, v katerem naj bi bilo srečanje. Tovarišica pa je na hodniku pripravila poklicni kotichek. V poklicnem kotichek so razstavljeni različni izdelki, izdelki in material iz raznih strok, načrti, risbe in drugo iz mnogih poklicnih in srednjih šol. Poklicni kotichek bo pomagal učencem, da si bodo lažje izbrali poklic. Pripravili smo si tudi vprašanja, ki so nas najbolj zanimala. V soboto smo prišli eno uro pred začetkom srečanja v šolo. Skrbno smo pregledali, če je

vse v redu. Gostje so že posamično prihajali. Sošolec je vneto dajal plošče na gramofon. Poslušali smo glasbo. Prišla sta tudi tovarš ravnatelj in tovaršica Bizjakova. Posebno pa smo se razveselili tovarš svetovalca pri Zavodu za zaposlovanje. Prišli so tudi predstavniki obrata Metke v Kozjem, tovarš Planinc, predsednik sveta staršev pri šoli Kozje, tovarš Kuhar, kmetijski inženir tovarš Valenčak in veterinar, tovarš Sok. Tudi ti so nam osvetlili možnosti za pridobitev poklica v njihovih strokah. Sošolka je imela pozdravni govor. V njem se je prisrčno zahvalila vsem gostom za odziv. Po krajši napetosti in tremi je prijatelj zastavil povabljenec prvo vprašanje. Nato so se še drugi opogumili in razvil se je razgovor. Posamezniki so nam temeljito odgovorili na zastavljena vprašanja, nam prikazali dobre in slabe strani posameznih poklicev, kako dolgo se moraš učiti, da se izuči nekega poklica, ali lahko dobiš štipendijo, ali so sprejemni izpiti, ali je študij naporen; kratka pripovedovali so nam o svojem življenju, o uspehih in tudi o neuspehih.

Vzdušje je postalo še bolj prijetno ob skromni zakuski in prijetni glasbi. Čas je hitro mineval in v prijateljskem vzdušju smo se razšli.

Doma sem ves popoldan razmišljal o tem, kar sem slišal na srečanju. Mislim, da so nas dobro seznanili z nekaterimi poklici, kar nam bo pri izbiri zelo koristilo. Zelo pa želim, da bi imeli še razna srečanja z delovnimi kolektivi, ustanovami in večje možnosti za ogled tovarš. Vse to bi nam zelo koristilo, da bi si lažje izbrali poklic, ki bi ga z veseljem opravljal, s tem pa koristili sebi in družbi.

Franci Glavač,
8. razred OS Kozje

BRATEC JANEZEK

PIŠE (2)
MILENKO STRAŠEK

Teta je prikimala, Matjašek pa je vstal, si s hitro kretno obrisal solzne oči, potem pa zakričal: »Zakaj mi niste hoteli prej povedati, zakaj me niste vprašali, ali hočem sploh imeti tega... tega... cepca?«

Odrnil je teto in zbežal skozi odprta vrata. Naredili so mu krivico, veliko krivico, mu je šumelo po glavi. Bežal je na pečino, na svojo pečino, in v ušesih mu je šumelo, vmes pa jokal, čisto rahlo se je slišal drobni glasek majhnega bitja. »Moram ubežati, ne smejo me najti, ne smejo, naj ga le imajo, mene pa ne bodo več imeli...«

Splezal je pod skalo, se naslonil na drevesno steblo in jokal. Potem ga je prešinilo nekaj čudnega. »Zakaj bi jokal, si je rekel, le zakaj?«

»Majhen je, tale drobni in nič mi ne more. Lahko naredim, kar hočem. Lahko mu dam martinčka za vrat, kaj mi more? Nič! Premajhen je in jaz sem velik, njega pa ni bilo treba. Kaj poreče stara mama? Nekaj ova morala ukreniti, prav gotovo mi bo pomagala.«

Večer je legel na trg, tema je bila tista, ki je varovala Matjaška pri njegovem načrtu. Mimo vseh hiš se je, tiho kot mačka, priplazil do sobice stare matere, potrkal, nato pa previdno zletel v vežo, samo se dva koraka in že je pri stari mami. Malce hudomušno ga je pogledala, ali pa se mu je samo zdelo. Ne, ona mu bo pomagala, mora mu pomagati!

»Kaj ne, stara mama, saj mi boš pomagala? Veš, zdaj bo vse drugače, zdaj nisem več sam, pa tudi ti me ne boš imela več tako rada, ko je tukaj še oni drugi.«

Stara mama se je nasmehnila, pogladila Matjaška po lasih in pomirjajoče, s tistim dobrim, zlatim glasom rekla:

»Matjašek, nikar toliko ne govori. Vse bo še dobro. Imel boš bratca, ki bo rasel, velik bo, skupaj bosta pasla krave, skupaj bosta šla z menoj v gorico če bom

še živa in skupaj nam bo lepo. Ne smeš biti hudoben! Boš videl, kako te bo imel fantek še rad! Zdaj pa nikar več ne pretakaj tako velikih solza za prazen nič in pogreje!«

Odrnil je omaro in nekaj dvignila. V roki je vzel čudovit, velik groza, vabljiv in sočen, kot nalašč za Matjaška. Da, res, kot nalašč, da potolaži njegovo žalost.

O, stara mama, že ve, kaj je treba, da Matjašek nena jokati!

Prijela ga je za roko in odšla sta v kuhinjo, tam je bila leta, pa novi, sedaj že ni bil več čisto nov, očka, in odšli so v sobo. Stvar, ki so ji rekli bratec, je težala poleg mamice, bila je čisto tiho, ker je pač spala. Na glavi je imela nekaj las, ki pa ji niso delali prave casti, kot je to modro ugotovil Matjašek. Vse skupaj je bilo videti zelo revno in ročne je bitje skrivato v majhno, prav majhno pest. Matjašku je prišlo na misel, da je bitje jezno. No, zanima me, je pomislil, kaj bo ta stvarca lahko letala za kravo, kdaj prijela v roko martinčka in če bo sploh kdaj splezala na ajdovsko ženo. Ni videti.

»Kaj praviš, Matjašek?« Glas je priplaval tam nekje iz daljave in Matjašek je videl, da je mamica premaknila ustnice. Zadržal se je. Aha, zdaj bo treba odgovoriti. Kaj je rekla: Kaj pravim? Seveda, sedaj, ko je prepoznal.

»Kaj pravim? Nič ne pravim! Tiho sem saj slišal. Sploh nimam kaj reči in — in rad bi šel, če dovolis.«

In že se je izmuznil mimo stare matere in tete. V sobi so se namuznili, bitje pa je zavekalo, ko je Matjašek bil že daleč v trgu... Na gmajni so bili vsi zorani in že od daleč je Matjašek slišal hihitanje.

»Matjašek, edinorojeni sin svoje matere, včeraj in nikdar več, vprašujem te, jaz Mihal, pokorni sluga: Kako se počutiš kot pestunja?«

Matjašku je vrelo po glavi, nikogar ni videl v sve-

ti jezti, ko se je zapodil proti dečkom. Zdal je nekaj udarilo v njegove noge, potem so le te odpovedale poslušnost, naslednji na vrsti je bil nos, ki se je neslovan zari v mehko prst in na glavi je rasla buška. Pobiral se je neskončno dolgo in jasno mu je postalo, da mu je nekdo podstavil nogo. Sicer pa je bilo to tako vseeno. Hotel se je pogovoriti s fanti, več so vedeli, kot on. Vsi so tmi mlajše brate in sestre in ni vrug, da ne bi vedeli, kako se tej reči streže, da je volk su in koza ceva.

Ko pa je z gmajne odšel, je bilo Matjašku jasno tudi to, kaj mora storiti, da bo zadoščeno njegovemu uzajenemu ponosu.

Prišel je domov, bil je večer in vsi so že spali, tudi mamica, pa tudi tista majhna stvarca v kosarici, je kazalo, da je utrujena od nenehnega jokanja. Pri stari mami je še gorela luč. Ali naj grem k njej? Naj jo vprašam, kako in kaj bo zdaj? Ne, ne bom, sam bom rešil zadevo. In je šel spat pa ne v posteljo v domači hiši, ne, to pa ne. Gori na seniku je še dovolj toplo. Tja pojde Matjašek, si je mislil, daleč od vseh, ki ga slepijo in mu lažejo, kjerkoli le morejo. Tam, mu bo misel mirna, čista in jasna, tudi joka male stvarce ne bo slišati in spal bo lahko kot malokdo.

Pa ni bilo tako, kajti skozi spranje kozolca je pac pihalo in niti tako zelo toplo ni bilo, Matjaškovo spanje pa potovico toliko ni bilo tmenjito, kot je mislil. Strašno je bil jezen na vse skupaj; toliko da od jezice ni brclni v planke, s katerimi je bu obit kožotec. Popoldne je postal mladi mož čisto rahlo nemiren. Nič mu ni bilo prav, preganjal se je iz kota v kot potencial vse mogoče, samo da mu ne bi bilo treba domov. Bil je lačen, pa kaj zato, kuje je bilo to, da je postal radoveden. Pravgaprav, tako je rojilo po njegovi glavi, niti ne bi bilo napačno, videti to maenkovno stvarco in jo malo, čisto malo potegniti za nos, no, če že za nos ne pa za ušesa in potem poslušati, kako cevi in joka. Res, to ni oia zavožno!

Obisk iz Afrike

TETEMUTE IN DORI ODORI

Gledali so jih že po vseh večjih, pa tudi po manjših krajih Slovenije. Gostovali so tudi že po drugih republikah in kjerkoli so nastopali, so doživljali izjemen uspeh. Tu di Preboldčane so navdušili. Beseda teče o folklorni skupini Zveze afriških študentov v Sloveniji. K nam so prišli iz različnih afriških držav. Njihov namen je, da bi pri nas doštudirali, potem pa bi se vrnili v domovino in s svojim, v Jugoslaviji pridobljenim znanjem, prispevali za industrijski razvoj črnega kontinenta.

»Pri naši folklorni skupini deluje čez trideset rednih študentov. Vsi študiramo v Ljubljani. Ker vedno ne morejo vsi nastopati, imamo urejeno tako, da morebitni izostanek kakšnega člana ne bi vplival na izvedbo celovečernega koncerta. Vsak plesalec zna namreč plesati in peti katekoloklo. V Preboldu nas je danes dvanajst in na nobenem koncertu nas ni več. Od teh dvanajstih članov, sta tudi dva, ki sestavljata »tehnično ekipo«, tako, da nas praktično nikdar ne pleše več kot deset, kar je čisto dovolj za prikaz najbolj prominentnih točk afriške folklorne.«

»Vedeli smo, da tu raste hmelj, slišali smo že za Zalec, Prebold in Polzelo, kako pa naj bi ta dolina izgledala, si nismo predstavljali, čeprav smo se že prej dvakrat peljali čez Zalec. Vendar je bilo to ponoči. Prebold nam je izredno všeč, pa ne mislite, da je to zgolj fraza. Se prav posebej pa smo bili navdušeni nad izrednim sprejemom, ki smo ga doživeli in so ga pripravili predstavniki Kluba mladih in predsednik SZDL Prebold.«

ozdravil ljudi zlih duhov. Ko so že končali skrivnostni obred v hiši, so mladega moža prinesli ven, da dokonča obred. Ta končni obred mora mladega popolnoma ozdraviti, tako da se lahko spet vključa v normalno življenje... JANEZ VEDE

PLANINA ŽELI

V programih krajevnih skupnosti šentjurske občine povsod na prvem mestu CESTE — Bencinska črpalka na Ponikvi in Planini

Kraj, kjer bo letos v avgustu osrednja proslava v počastitev šentjurskega občinskega praznika in pohoda XIV. divizije, bi potreboval za najnujnejša dela pri urejanju komunalnih problemov po programu krajevnih skupnosti 121.000 dinarjev. V tem programu je med drugim zajeta gradnja odceпов vodovoda za Praprotno in Podpeč, javna razsvetljava v Sentiidu, uređitev igrišča pri osnovni šoli Planina, uređitev mrliške vežice na Planini in v Sentiidu ter urejanje cest v skupni dolžini 47 kilometrov.

varstva predšolskih otrok na Planini, gradnja bencinske črpalke (glede tega naj ne bi bilo problemov), gradnja ute za o semenjevanje krav, nova fasada na zgradbi krajevnega urada in avtomatska telefonska centrala. Vse sami pereči problemi, vprašanje je le, koliko bo lahko dala za vse to občina in koliko še kdo drug. Težko pa je pričakovati, da se bodo domačinom vse želje izpolnile.

njujnejša dela pri tlakovanju in posipanju cest v naseelijih Voduce, Bukovje, Vodice, Sele, Drobinsko in Slivnica. Občinska skupščina bi naj (želja domačinov) financirala asfaltiranje ceste proti osnovni šoli in podaljšala asfaltno prevleko v centru naselja.

Gornji Grad PODELITEV ZNAČK

»Pohiteli smo«, pravi ravnatelj RUDI KOZOVINC. »Zimski čas je pravnjšni za branje, za razmislek o pesnikih, pisateljih, o vseh, ki goje lepo slovensko besedo.«

čtiva in so ob slovenskem kulturnem prazniku dobili značke. Bronaste, srebrne, zlate. Nekateri pa samo priznanja. Program pa bogat, pester, povsod je prisotna nesebična prizadevnost včasih kar pretihih in često preskromnih prosvetnih delavcev.

SLOVO VALENTINA PUŠNIKA

Rekli so mu Pušnikov lent. Rojak iz Saleške ne, od tam, kjer je zaskopa in težavna. Dane v tistih krajih vse drugo, sodobno, moderno pa je Valentin preživelja, ja otroška leta, je bilo lenje stisnjeno v senco gradom, po pobočjih je mnogo bajtarjev, ki so iz rok v usta, biti odvis bogatih kmetov, trg uprave rudnika.

Zabeleženo DESETAK ZA PRAZNO STEKLENICO

Cudna so pota našega gostinstva, draga pa tudi! Uslugo je res treba plačati, vendar takšno, kot bi plačal KORS Rogaška Slatina je nekoliko pretirana.

lu so bili tako ljubeznivi in sprejeli obveznost, da bodo pripravili praznovanje. Iz Korsa se bo praznovanja udeležilo približno 300 ali nekaj deset več žensk, kar pomeni, da bo restavracija Pošta prodala v enem popoldnevu 300 kosil, ki prav gotovo ne bodo najbolj skromna. No, pri Korsu pa so prisluhnili tudi povsem normalni želji, namreč, da bi za praznovanje nakupili domače vino. Ne onega po katerem tako rada zaboli glava. V redu! Toda... Ker bodo vino prinesli sabo, bodo morali za vsako popito steklenico do-

mačega vina plačati (Kors Hotelu) deset (novih) dinarjev. Če upoštevamo kozarce, prte in še kaj, je prav, da Kors nekaj primakne za vsako steklenico prinesenega vina, morda dva ali tri dinarje. Toda deset dinarjev... Na zdravje! Morda ne poznamo ekonomskega računa Hotela Pošta, vendar tudi tristo kosil niso mačji kašelj, pa tudi vsakoletna pogostitev — ob velikem številu drugih restavracij in hotelov — ohranja tradicije obiska v enem lokalu. M. Seničar

Letuš ZANIMIVA PREDAVANJA

Krajevna organizacija SZDL Letuš je v januarju in februarju pripravila za občane zanimiva predavanja o vzgoji otrok. V januarju je dr. Kranjčeva predavala temo »ZDRAV

IN BOLAN OTROK«, dr. Rizamal pa »CUVAJMO SVOJE ZDRAVJE«. V petek, 8. februarja je bilo predavanje o »PSIHOLOŠKI VZGOJI OTROK«, profesorja Puncerja, »SPOLNA VZGOJA OTROK«, zelo aktualna tema, pa bo na programu v prihodnjih dneh. Franc Skruha (38), predsednik SZDL, je povedal o predavanjih naslednje: Pobjudnik za organiziranje teh predavanj je bila OK SZDL Zalec. Brezplačna predavanja za občane so koristna in izredno dobrodošla, posebno zdaj v zimskem času, ko imajo ljudje več časa. Vse predavatelje so občani toplje sprejeli. Nad predavanji so bili navdušeni. To dejstvo nas obvezuje, da bomo podobna predavanja še organizirali v prihodnje, lahko pa služijo kot spodbuda za organiziranje v drugih krajih! PEPI MIKLAVC

rad poslušal.

Ob knjigi Pavle Rovanove

IZ LJUBEZNI IN BORBE

Pavla Rovana

»O meni nikar ne pišite,« je rekla in zamahnila z roko, kakor da sama nima nič opraviti s svojo knjigo. Pa sva le sedla k razgovoru, ki nam je pomagal do nekaterih misli, ki so vredne zapisa. Njena skromnost potrjuje genezo njenega sveta v delavski družini, kjer sta dejansko vladali ljubezen do knjige in boj za kosček kruha. V delavskih družinah je tiste čase bila marsikatera knjiga pri hiši. Pavla Rovanova je morala kmalu zapustiti šolo, izgubila je dom, treba je bilo iti za kruhom. Po enem letu dela si je toliko prištedila, da je lahko s šolanjem nadaljevala in končno tudi zaključila. Izkušnje njenih šolskih let se v bistvu ne morejo primerjati z današnjimi. Preko te razlike gre le z nasmehom, ki prerašča težke čase, prerašča z močjo življenjske sile in moči.

»Pišem že od otroških let. Pisala sem spise, da so jih brali po razredih, tudi višjih. Pri pisanju me je tudi zelo vzpodbujala učiteljica Engelmanova. Spominjam se dneva, ko sem na neki prireditvi recitirala Zupančičevo »Z vlakom« in mi je potem pesnik sam podaril knjigo s podpisom. Pozneje me je k pisanju navajal tudi profesor Robida...«

Velika želja za izobrazbo in širjenjem obzorja je bila prisotna takrat

med delavsko mladino. Tako tudi pri Pavli Rovanovi. Tudi zaradi tega, ker če je delavski otrok ostal brez sredstev, je moral opustiti šolanje, kljub talentu, volji in sposobnostim. Zato je sama toliko vztrajala. Leta narodnoosvobodilnega boja pa so ji še bolj odprla čustva do sočloveka, ki se je resnično širilo v tako specifičnem času, kot je vojna.

Tudi njeno povojno delo jo je obvezovalo do drugih dolžnosti, tako da ni bila povsem prosta, primanjkovalo ji je časa za pisanje, vendar pa je bila sama vsebina njenega dela takšna, da ji je dajala nezadržno snov za pisanje, ki je prišlo seveda na vrsto že v poznih večernih in nočnih urah. Zato sama pravi: »V življenju sem si nemalokrat želela, da bi bil dan dolg šestindvajset ur, da bi lahko izpolnila v delu vsa hotenja, ki so me široko vezala na fizično in duhovno delo. Za slednje pa je bil čas vedno prekratek. Življenje me je vedno znova uklepalo v druge dolžnosti in ure, ki sem jih lahko v vseh letih oddelila moji najgloblji življenjski nuji — pisanju — sem trgala iz sebe v poznih večerih in nočeh. Zato so tisti, ki mislijo, da je pisanje nekak hobi, v veliki zmoti. To je lahko življenjska nuja, ki v človeku nima meja in ni nikoli konča-

Kmalu bomo dobili na slovenskem knjižnem trgu knjigo, ki je spontano v letih nastajala izpod peresa Pavle Rovanove, dolgoletne znanke in dobre sodelavke Novega tednika (že tudi Nove dobe), celjskega Radia in drugih slovenskih časopisov in revij. Na novo jo bomo spoznavali in spoznali ob njeni knjigi »Sonce in sence«, ki že v samem naslovu potrjuje svoje vsebinsko izročilo: naše življenje. Predgovor h knjigi, ki jo bo izdala mariborska založba Obzorja, je napisal pisatelj Božidar Borko, kjer med drugim tudi pravi: »O sami avtorici naj le na kratko omenim, da se je rodila v delavski družini, kjer sta ji borba za kruh in ljubezen do knjige polnila čas šolanja in mladost v Ljubljani, živi pa več kot četrto stoletja v Laškem.«

Zato meni pisanje ni konjiček, temveč notranja potreba.«

Njeno razmišljanje gre še dlje: »Temu se je težko odpovedati, ker je del človeka. Tako delo pa je bilo v vseh časih manj cenjeno, kot bi sicer moralo biti, zato ni novo, če ga tudi naš čas marsikdaj vrednoti površno in zamenjuje s pojmom — hobi! Sicer pa nekateri mislijo, da je hobi katerokoli kulturno delo...«

»Sonce in sence«, knjiga novel in črtic, ima naslednjo vsebino: Sonce in sence, Srta mladost, Rojstvo v zaporu, Srečanje, Iznanci, Hrepenenje, Nekeč pred prvim majem, Knapi smo, knapi, mati..., Hanti, Vrnitev, Najlepše darilo, Učiteljica Boža, Spomini na izgnanstvo. Uvoda beseda v knjigi izpod peresa Božidarja Borka govori: »Razgledi po današnji, tudi slovenski pripovedni prozi kažejo posamezne odmike smeri, ki so postale tradicionalne — tudi na tem področju se z eksperimentalnimi prijemi pripovedne snovi pojavljajo poskusi novega dojemanja literature, iskanja poti do življenjske stvarnosti tja do abstraktnega umevanja njenih problemskih globin... iskanje nekaterih današnjih ustvarjalcev pa večkrat ne morejo pritegniti pozornost bralcev. Samo tako imenovana ljudska knjiga, ki pa je lahko tudi umetniško dognana, ne samo idejno in življenjsko prepričljiva, lahko najde množico bralcev, tisto množico, ki je danes bolj ko poprej udeležena v družbenih, mo-

ralnih in materialnih procesih... knjiga Pavle Rovanove predstavlja ustvarjalno osebnost pisateljice, ki je ne označuje eksperimentalno prizadevanje sodobnosti. Za prozo, ki je zbrana v njeni knjigi in ki je zorela v daljšem razdobju, je značilno, da se ne oddaljuje zdravemu pojmovanju ljudskega pripovedništva, zato ima vse pogoje, da zajame širši krog bralcev in postane v dobrem pomenu besede ljudska knjiga... najmočnejše so razgibale duševnost Pavle Rovanove dogajanja v letih osvobodilne vojne, zato je le-ta vtisnila najvidnejši pečat njenemu pripovednemu delu... zares, Pavla Rovanova posebno zavzeto pripoveduje v svojih novelah in črticah o času, ki ga je sama doživljala v mnogih njegovih tragičnih zapetljajih in v heroičnem odporu našega naroda zoper tuje nasilneže, ki so ga hoteli uničiti. Tako torej večino tekstov v tej knjigi zaznamuje tematika iz tistih viharnih let. Sedmim novelam te vrste se pridružujejo memoarsko spisani »Spomini na izgnanstvo«, vmes pa so tri proze iz življenja rudarjev, katerih tegobe in uspehe je mogla Rovanova spoznavati že zato, ker živi dokaj časa v bližini naših revirjev...«

Tako uvodnik. Prav gotovo pa je, da je osnovna vrtilna teksta v tem, da

je v njih čutiti tudi današnji čas in ne samo preteklost, ki je služila pisateljici za snov in literarno podoživljanje. Njeno delo je dragoceno tudi zaradi tega, ker bo knjiga šla med ljudi ravno v času, ko se pogovarjamo, kako bomo nudili našemu delovnemu človeku čimveč kulture, kako bomo podirali barriere med množico in »odrom« in kako bomo tudi uskladili cene, k. bodo dostopne v gledališkem hramu za delavčev žep. Tako je tudi s knjigo. Njena cena bo dostopna vsem. Tudi vsebina. Svet, ki se odpre pred današnjega človeka. Mlajši tega ne poznajo. Pred njimi je spet novo spoznanje, pred starejšimi, ki so sami doživljali vse to v življenju pa bo spomin na dni, kako so rasli in se borili za kruh, ki ga danes nemalokrat vidimo okoli hišnih vogalov ali pa kar sredi ceste.

Knjiga Pavle Rovanove daje še en obet: na vidiku je nova knjiga, ki bo opisovala obdobje do konca zadnje vojne. Upajmo, da jo bomo kmalu dobili v roke. DRAGO MEDVED

Dobrna

VČERAJ IN DANES

Proslava 30-letnice pohoda Štirinajste na Štajersko — Temeljni kamen za novo telovadnico

Prebivalci Dobrne so ob koncu prejšnjega tedna počastili svoj krajevni praznik in ob njem skupaj s celjsko občino tudi 30-letnico pohoda in prihoda Štirinajste divizije na to območje. Proslava je ob srečanju borcev in prazniku mladih dobila svojstveno obeležje. Zda ji šlo le za obujanje spominov na tiste dni pred tridesetimi leti, marveč ob njih tudi na spomenik, četudi so mu vgradili šele temeljni kamen, ki bo mlade vezal na pridobitve NOB in jih spodbujal k resnemu delu v zdajšnjem času.

Proslavo Štirinajste so namreč povezali z vgraditvijo temeljnega kamna za novo telovadnico pri osnovni šoli. Dolgoletna želja in potreba je tako zaznamovala začetek uresničitve velikega načrta. Šola bo poslej imela tudi telovadnico. To pa pomeni ne le boljše telesno vzgojo v šoli, marveč začetek novega dela na področju telesne kulture v Dobrni. In še več. Pretežni del sredstev za zgraditev telovadnice daje občinski sklad za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstve-

nih zavodov. Torej vsi občani celjske občine. To je namreč samoprисpevek. Petdeset starih milijonov pa daje tudi krajevna skupnost. To pa so tista sredstva, ki jih to območje dobi iz občinskega proračuna za organizacijo osrednje proslave ob prazniku dvajsetega julija. Tako so praznik Štirinajste in ve-

selje mladih ob dejstvu, da dobijo že letos novo telovadnico, povezali s solidarnostno akcijo. In prav to je tisto, kar je dalo Dobrni konec prejšnjega tedna nepozabno in slavnostno obeležje. Borci Štirinajste z rdečimi nageljni na prsih, veseli obrazi otrok, izredno uspela proslava v dvorani zdravil-

škega doma, ki jo je neposredno prenašala tudi naša radijska postaja, pohod mladih tabornikov in rezervnih vojaških starešin po poti Štirinajste divizije do Paškega Kozjaka... vse to so bile značilnosti Dobrne v počastitev šestnajstega februarja. Bil je lep in nepozaben dan. Za vse. M. BOŽIČ

Teharje

ZNANJE VSEM

Nada Bohorč

Zelezarna Store je prejšnji teden organizirala tedensko politično šolo na Teharjih, ki jo je obiskovalo 52 slušateljev. Šola so organizirali na pobudo družbeno-političnih organizacij in samoupravnih organov v Zelezarni Store, vodili pa so jo družbeno-politični delavci in predavatelji iz Celja. Delavci so poslušali različne teme o procesih in spremembah, ki tečejo v naši družbi, predavatelji pa so govorili tudi o položaju delavca v družbeno-ekonomskih odnosih o delegatskem sistemu, samoupravni organiziranosti in skupščinskem sistemu. Slušatelji so zelo zadovoljni s takšno obliko izobraževanja in želijo, da bi bilo takšnih seminarjev še več. Ivan Stefančič je dejal, da ustavne spremembe

terjajo tudi poglobitev dela. In če se bodo delavci izobrazili, bodo lahko ločili, kaj je v samoupravljanju prav in kaj narobe. Toda seminarji niso zadosti, je dejal Ivan Stefančič, človek se mora še sam izobraziti, da lahko s svojim znanjem obogati in izobrazijo sodelavce.

Mlada slušateljica iz Zelezarne Store je zelo pozitivno ocenila tedensko politično šolo na Teharjih.

NADA BOHORČ: »V politično šolo so me poslali člani mladinske organizacije iz naše delovne organizacije. Moja glavna naloga je, da skušam bistvo predavanj prenesti v naš intern list Storski železar. Način in vsebina predavanj je za vse nas zelo pomembna, ker bomo lahko vsi, ki smo tu prisotni, posredovali naše znanje vsem ostalim delavcem. Snov, ki jo tu poslušamo, je zelo obširna, njeno bistvo pa je poglobljanje samoupravnih odnosov v delovnih organizacijah in družbi.«

Damjana Stamejčič

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

»ŠMARSKI DRUŽBENI DOGOVOR« — »ŠMARSKI DRUŽBENI DOGOVOR« — »ŠMARSKI DRUŽBENI DOGOVOR«

VSEM DELOVNIM LJUDEM OBČINE ŠMARJE

Skladno z novo ustavo prehajamo tudi v šmarski občini na družbeno dogovarjanje za financiranje splošne in skupne porabe za leto 1974. S tem uresničujemo ustavno načelo, da ima vsak delavec pravico razpolagati s sredstvi, ki jih ustvarja, tudi s tistimi, ki se prelivajo za skupno porabo (za šolstvo, zdravstvo, otroško varstvo, za kulturo, za telesno kulturo...), in splošno porabo, (ki se pokriva iz proračuna občine). Želimo, da bi se vsi delavci v proizvodnih in neproizvodnih dejavnostih temeljito seznanili s programi splošne in skupne porabe, da bi se med seboj dogovorili o tem, katere naloge s tega področja bomo v naslednjem letu uresničili in zagotovili sredstva ter tako z združenimi močmi v združenem delu zagotovili celovit in vsestranski razvoj naše občine.

Predstavljamo vam programe, ki so jih samoupravne interesne skupnosti predvidele za svoje delovno področje in vas obveščamo, da bomo organizirali posebne sestanke v vseh delovnih kolektivih in v vseh krajevnih skupnostih, kjer bomo programe usklajevali in se dogovarjali za financiranje.

Vabimo vas, da z vso odgovornostjo pregledate programe, da zavzeto sodelujete v razpravah, ki jih bomo sklicali ter da z upoštevanjem vseh potreb splošne in skupne porabe in vaših gospodarskih možnosti glasujete za družbeni dogovor, ki bo zagotovil vsem nam ustrezen družbeni standard, predvsem pa naši mladini boljše in srečnejše življenje.

OBČINSKI STAB

PROGRAM DELA IN FINANCIRANJE VZGOJNOIZOBRAŽEVALNE DEJAVNOSTI

Program Temeljne izobraževalne skupnosti predvideva s predvidenimi sredstvi financiranje programa vzgoje in izobraževanja v občini Šmarje pri Jelšah v sedanjem obsegu, deloma pa bo mogoče nekatere oblike razširiti (izobraževanje odraslih, štipendiranje, dopolnilna izobraževanja prosvetnih delavcev, mala šola, predšolsko vzgojo, izobraževanje učencev v posebni šoli, brezplačni učbeniki, glasbena šola, prevozi šoloobveznih učencev). V drugih postavkah so povečana sredstva od sredstev leta 1973 za minimalne dejanske podražitve.

Programirana sredstva se bodo zbirala iz dveh virov: sredstva organizacij združenega dela v občini in dopolnilna sredstva Izobraževalne skupnosti SR Slovenije po veljavnih kriterijih, določenih za 1974 leto.

Izhodišča za financiranje v letu 1974

Izhodišča za financiranje temeljijo na zagotovitvi kontinuitete vzgojno izobraževalnega dela, pri modernizaciji pouka, in uvažanju nove tehnologije v izobraževanju skladno s priporočili in mnenji republiških institucij za področja vzgoje in izobraževanja na vseh šolah v občini, pri usklajevanju medsebojnih odnosov, na usmerjanju sredstev v vzgojnoizobraževalne zavode in v načrtnem vlaganju sredstev amortizacije nepremičnin, premičnin in učil.

Medsebojne odnose, razporejanje in porabo sredstev urejajo za vse vzgojno izobraževalne dejavnosti samoupravni akti. Obseg in financiranje nekaterih dejavnosti pa še vedno urejajo zakonski predpisi.

Osebnih dohodke urejajo veljavni samoupravni sporazumi o delitvi dohodka in osebnih dohodkov za posamezne vrste zavodov, tako kot je bilo dogovorjeno v II. polletju 1973.

V posebni osnovni šoli in kombiniranih oddelkih so osebni dohodki zaradi težjih delovnih pogojev za 15 odst. višji.

V skladu z enotnimi kriteriji SR Slovenije so še posebej stimulirana delovna mesta pedagoških delavcev na osnovnih šolah v odročnih krajih. Ta mesta imenujemo težavnostna delovna mesta.

Pri povračilu za osebne dohodke upoštevamo poleg zakonitih prispevkov še sredstva za zagotavljanje skupnih potreb delavcev, ki zagotavljajo:

- financiranje stanovanjske izgradnje s 6 odst. bruto osebnih dohodkov;
- strokovno izobraževanje delavcev z 1 odst. neto osebnih dohodkov;
- regresiranje letnega dopusta delavcev 600 din na zaposlenega delavca;
- regresiranje prehrane delavcev 60 din mesečno na zaposlenega delavca;
- socialne in kulturne potrebe delavcev 0,30 odst. od neto osebnih dohodkov;

Amortizacijo nepremičnin načrtujemo v skladu s obračunom po minimalnih stopnjah, ki jih določa zakon o stopnjah amortizacije osnovnih sredstev delovnih organizacij za določena področja. Prav tako načrtujemo za leto 1974 po minimalnih stopnjah amortizacijo opreme in učil.

Predšolska vzgoja

Temeljna izobraževalna skupnost se vključuje v to področje s financiranjem vzgojnega dela v vzgojnoizobraževalnih zavodih.

V letu 1973 je bilo v 9 oddelkih vzgojnovarstvenih zavodov vključenih 178 predšolskih otrok, vzgojno delo pa je opravljalo 8 vzgojiteljic in 7 varušk. V malo šolo so bili vključeni vsi otroci, ki bodo v šolskem letu 1974-75 vpisani v osnovno šolo.

V letu 1974 bo vključenih v vzgojnovarstveni zavod še 40 predšolskih otrok (v Šmarju pri Jelšah in Rogatecu). S tem se bo obseg predšolske vzgoje povečal za 2 oddelka, tako da bomo morali zaposliti še dve vzgojiteljici in eno varuško.

OSNOVNO IN POSEBNO OSNOVNO ŠOLSTVO

Nameni osnovne šole izhajajo iz celotnega sistema vzgoje in izobraževanja, ki ga nakazuje resolucija o razvoju vzgoje in izobraževanja na načelih samoupravljanja.

V občini ločimo tri tipe osnovnih šol: centralne šole, samostojne šole in podružnične šole. Imamo 8 centralnih, 4 samostojne in 11 podružničnih šol. Vse skupaj imajo 147 samostojnih in 19 kombiniranih oddelkov (skupaj 166 oddelkov).

Ker je predpisana učna obveznost za posameznega pedagoškega delavca 20 učnih ur na teden, potrebujemo za realizacijo tega pouka na nižji stopnji 131, na višji stopnji pa 133 pedagoških delavcev ustreznih kvalifikacij in predmetnih skupin.

Posebne osnovne šole

Posebne osnovne šole so organizirane za učence, ki so kategorizirani kot lažje duševno prizadeti. V šolskem letu 1972-73 je potekal pouk za te učence v posebnih oddelkih osnovne šole Rogaška Slatina (6 oddelkov z 62. učenci), in v Šmarju pri Jelšah, (5 oddelkov s 60. učenci). Pravkar je ustanovljena posebna osnovna šola Šmarje pri Jelšah s sedežem v Rogaški Slatini, ki ima 13 oddelkov in 142 učencev. Šola je bila ustanovljena z namenom, da v bodoče organizira podobno izobraževanje tudi pri drugih centralnih šolah. Prizadevati si moramo, da bomo postopno vključevali v posebno šolo vse učence, ki ne zmorejo rednih programov naših osnovnih šol.

Osnovnošolsko izobraževanje odraslih

Z zaskrbljujočim osipom v osnovni šoli je močno povezana nizka raven splošne izobrazbe zaposlenih. Problem občutijo predvsem organizacije združenega dela, ki potrebujejo večje število strokovnih delavcev različnih kvalifikacij.

Osnovnošolsko izobraževanje odraslih organizira v občini Delavska univerza Šmarje pri Jelšah, ki opravlja tudi druge oblike izobraževanja (šola za življenje, šola za starše, družbenopolitično izobraževanje pedagoških delavcev, poljudnoznanstvena predavanja s področja zdravstva, vzgoje, kulture, umetnosti, družbenopolitična vzgoja, tečajji za kmečko mladino ipd.)

V letu 1974 bodo organizirali pouk osnovnošolskega izobraževanja odraslih za V., VI VII. in VIII. razred v 6. oddelkih: 3 oddelki v Rogaški Slatini in Šmarju pri Jelšah ter 3 oddelki v Kozjem in Lesičnem.

Usposabljanje učencev in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju

Na našem območju imamo tudi težje duševno in telesno prizadete učence in mladostnike. Vključeni so v različne zavode za usposabljanje izven območja občine Šmarje pri Jelšah: zavodi slušno in govorno prizadetih, slabovidnih in slepih, telesno invalidnih in dolgotrajno bolnih, vedenjsko motenih in težje duševno prizadetih. To izobraževanje in usposabljanje financira Temeljna izobraževalna skupnost.

Kadrovska politika

Kadrovski problemi na osnovnih šolah in otroških vrtcih ter strokovnost pedagoških delavcev in vzgojiteljic so še vedno zaskrbljujoči. Osnovne šole in otroški vrtci močno občutijo splošno pomanjkanje učnih in vzgojiteljskih moči. Za postopno reševanje tega problema je temeljna izobraževalna skupnost v šolskem letu 1973-74 dodatno razširila obseg možnosti za pedagoške in vzgojiteljske poklice. Število štipendistov, ki se izobražujejo za učiteljski oziroma vzgojiteljski poklic, smo dvignili od 12 na 20 štipendistov.

Poleg povečanega obsega štipendiranja so Temeljna izobraževalna skupnost in vse osnovne šole v občini sprejele samoupravni dogovor o zagotavljanju pomoči zaposlenim pedagoškim delavcem. Učiteljem, ki si žele pridobiti izobrazbo ustreznostne stopnje bomo omogočili dokvalifikacijo z zmanjšanjem učne obveznosti in s povračilom študijskih stroškov. Prosvetni delavci se bodo morali pogodbeno vezati, da bodo do konca šolskega leta 1974-75 študij uspešno zaključili.

Da bi ublažili odhajanje učiteljev, je vpeljana stimulacija na težavnih delovnih mestih na šolah v odročnih krajih. Potrebna sredstva za to stimuliranje so izračunana po enotni metodologiji, ki jo je pripravila in sprejela Izobraževalna skupnost SR Slovenije.

Materialna preskrba učencev

Socialne razlike najbolj prizadenejo učence. To velja zlasti za učence iz delavskih in kmečkih družin z nizkimi osebnimi dohodki in za tiste, ki žive v obrobnih, manj razvitih predelih naše občine.

Temeljna izobraževalna skupnost bo kot prejšnja leta tudi v letu 1974 posvetila posebno pozornost izenačevanju pogojev za šolanje učencev. V ta namen bo prispevala sredstva za šolsko prehrano socialno ogroženim učencem. Z investicijskim vzdrževanjem šolskih prostorov, kuhinj in šolske opreme se bo izboljšalo počutje učencev tudi v neurejenih šolskih zgradbah. Učencem, ki se zaradi telesne ali duševne prizadetosti usposabljajo v ustreznih zavodih izven območja šmarske občine, bo Temeljna izobraževalna skupnost regresirala oskrbo v domovih.

Predračun potrebnih sredstev za financiranje Temeljne izobraževalne skupnosti Šmarje pri Jelšah v letu 1974:

1. Predšolska vzgoja:	
— osebni dohodki, amortizacija, mala šola, testiranje novincev	1.053.261,00 din
2. Osnovno in posebno osnovno šolstvo:	
— osebni dohodki (težavnostna delovna mesta, podaljšano bivanje, varstvo vozačev)	18.139.335,00 din
— materialni stroški in amortizacija	3.211.821,00 din
— druge osnovne dejavnosti	3.599.816,00 din
— prispevek za novogradnjo objekta OS Šmarje pri Jelšah	54.093,00 din
— 1 % obvezna rezerva	260.478,00 din
SKUPAJ:	26.318.804,00 din
Od skupnih sredstev prispevajo:	
— organizacije združenega dela od dogovorjene stopnje bruto osebnih dohodkov zaposlenih delavcev v občini Šmarje	13.597.577,00 din
— prispevek Izobraževalne skupnosti SR Slovenije iz solidarnostnega sklada	12.721.227,00 din
SKUPAJ:	24.318.804,00 din

PROGRAM RAZVOJA OTROŠKEGA VARSTVA

Spoznanje, da je človek osnovni nosilec in ustvarilec samoupravnih družbenih odnosov ter porok njihov nadaljnega razvoja, nalaga naši družbi v duhu socialističnega humanizma posebno skrb za rast in razvoj mlade generacije. Otrok kot bodoči samoupravilec in ustvarjalec jutrišnjega dne, mora biti v središču družbene pozornosti vsi družbeni dogovori, nosilci akcije za zagotovitev izčlenjenega v danih družbenih razmerah možnega in potrebnega razvoja pa morajo usklajeno in načrtno usmeriti svoja prizadevanja in možnosti k uresnitvi skupnega cilja. Zdrava vzgoja in varstvo otrok so kot osnovna področja družbene varstva odločilnega pomena za nadaljnji psihofizični razvoj otrok in tako eden temeljnih predpogojev za uresničevanje začrtanega razvoja naše družbe.

Nedvomno so možnosti za dosego zastavljenih ciljev zelo različne, še posebej zato, ker so materialni pogoji, opredeljujejo obseg in kvaliteto otroškega varstva v šolski družbeni skupnosti odvisni od ekonomskih potencialov v območju otroškega varstva. Ta ugotovitev je posebej pomembna za manj razvita območja, med katere sodi tudi naša občina. Medtem ko ugotavljamo zadnja leta izreden kvantitativni in kvaliteten napredek otroškega varstva na našem območju, se še vedno borimo, kljub določenemu napredku, za zagotovitev osnovnih oblik otroškega varstva in zagotovitve materialne pomoči otrokom, potrebnih kadež in osnovnih kapacitet za šolsko prehrano. Ugotavljamo da sprejetih načel o socialni enakosti ne moremo in tudi ne bomo mogli uresničiti, s tem v zvezi pa je utemeljeno naše pričakovanje podpore širše družbene skupnosti.

Program razvoja otroškega varstva v letu 1974 objavlamo z namenom za čimboljše izvajanje nalog v letu 1973 ki so izvečec iz že sprejetega programa razvoja otroškega varstva 1973—1975 in za katerega je že sprejet družbeni dogovor o financiranju razvoja otroškega varstva.

PROGRAMSKE OSNOVE RAZVOJA OTROŠKEGA VARSTVA V OBČINI:

Naloge s področja otroškega varstva v občini opravljajo leta 1969 Svet za otroško varstvo pri Temeljni izobraževalni skupnosti Šmarje pri Jelšah.

Program zagotavlja in uresničuje naslednje oblike družbenega varstva otrok:

- dnevno varstvo predšolskih otrok v VVZ
- varstvo dojenčkov do 2 let starosti
- letovanje otrok

Predračun sredstev za financiranje otroškega varstva v letu 1974:

VVZ — investicije	2.305.000,—
letovanje otrok	124.000,—
kategorizacija otrok	24.000,—
dejavnost v VVZ	540.000,—
	3.993.000,—

VIRI FINANCIRANJA PROGRAMA OTROŠKEGA VARSTVA V LETU 1974:

financerji	investicije v VVZ	letovanje otrok	kategorizac. otrok	dejavnost v VVZ
TSOV	1.154.000,—	40.000,—		
Obč. proračun		40.000,—	24.000,—	
RSOV	756.000,—			
TIS (B program)				540.000,—
Del. org.	395.000,—			
KZSZ		44.000,—		
	2.305.000,—	124.000,—	24.000,—	540.000,—

PROGRAM IN FINANCIRANJE KULTURNE DEJAVNOSTI

Dejavnost Temeljne kulturne skupnosti se nanaša na vsestransko usmerjanje in izvajanje kulturne politike v občini. 1. Kulturna skupnost skupno z Občinskim svetom ZKS Šmarje pri Jelšah povezuje in podpira dejavnost 17. prosvetnih društev.

Šempeter

RIBIČI ZADOVOLJNI

V času, ko pregledujemo obračune dela za minulo leto, je tudi Ribiška družina Šempeter pregledala uspehe in neuspehe pri svojem delu. Minuli petek se je zbralo v dvorani KK Hmežad, obrat Šempeter, okrog 300 od vsega 450 članov družine. Predsednik Tone Primožič je podal obširno poročilo. Kot je povedal, so v preteklem letu veliko truda posvetili ribjemu zarodu. Tako so v gojitvene potoke vložili 135 tisoč potočnega in lipanskega zaroda, v revirne vode pa 4.800 kosov lipanskih mladice, sulčkov ter porcijskih podlustov, ščuk in krapov. Vrednost vložka je znašala 69 tisoč dinarjev. Iz gojitvenih potoke so vložili v revirne vode 7.153 salmondov v velikosti nad 20 cm ter 13.039 ciprimidov v velikosti 10 do 30 cm. Vrednost teh mladice pa je okrog 130 tisoč dinarjev. Pri odlovi mladice v kanalu Podvin — Zalec je bilo opravičenih

nad 500 prostovoljnih delovnih ur.

Lanski športni ribolov je bil dokaj uspešen, za 55,7 odstotkov večji od ulova leta 1972. Tako povečanje ulova je pripisati močno povečanemu številu izdanih letnih ribolovnic. Vrednost ulova pa cenijo na okrog 150 tisoč dinarjev.

S posebno skrbjo so se lotili akcije »Očistimo naše vode in okolje«. Zavedajo se namreč, da je od čistih vod odvisen ribji živelj, prav tako pa tudi počutje človeka, ki je z vsakim dnem bolj izpostavljen onesnaženemu okolju.

Resno je ogrozilo življenje v Savinji tudi črpanje gramoza. Podjetje NIVO iz Celja je namreč nameravalo na ta način pridobivati velike količine gramoza, vendar je ribiški družini s pomočjo Skupščine občine Zalec delo uspelo zadržati, s čimer pa zadeva ni bila pri kraju. Obe strani pa sta končno problem sporazumno rešili in sprejeli sklepe, s katerimi so določene pravice in dolžnosti obeh strani.

Tudi naloge, ki so si jih zadali za prihodnje obdobje, vključujejo predvsem skrb za zarod in mladice, ter za varstvo čistih vod in okolja, saj so to pogoji za uspešen ribolov.

Za občni zbor je bilo značilno živahno razpravljanje in sodelovanje vseh navzočih. Ob koncu so prikazali dva barvna filma iz ribištv.

Tone Tavčar

CELJE:

XXI. PARADA HARMONIKARJEV

V nedeljo, 17. februarja, je bila v celjskem Narodnem domu že 21. parada celjskih harmonikarjev, ki delujejo v okviru šole in sekcije harmonikarjev pri DPD »Svoboda« v Celju. Nastopilo je 56 mladih harmonikarjev, ki so sestavljali več orkestrrov, nastopili pa so tudi kot solisti. Prizadevni harmonikarji, ki so se predstavili tudi z nekaj zelo zahtevnimi skladbami, je vodil Oskar Leskovšek. V glavnem je bil to prikaz dejavnosti in manifestacija muziciranja na harmoniki. Zapišemo lahko še to, da je bila dvorana nabit polna, pogrešali pa smo marsikaterega celjskega glasbenika.

Z. S.

CELJE:

PUSTNO TOZDIRANJE

Na pustni torek bo v Celju že 7. celjski pustni karneval, ki ga pripravlja Prosvetno društvo »Zarja« iz Trnovlj. Obetajo nam prijeten spreved v katerem bodo sodelovala številna celjska podjetja, šolske skupine, posamezniki in drugi. Za vse udeležence so pripravili lepe in bogate nagrade. Karnevalske skupine se bodo zbirale ob 14. uri v Trnovljah in pred tovarno EMO, nato pa se bo spreved vil po celjskih ulicah s prireditvijo na »starem magistratu«.

CELJE:

ŽIVA UČNA URA

Osmošolci hudinjske osnovne šole so imeli, v tem tednu izredno učno uro iz narodnoosvobodilnega boja. Med nje je prišla spomeničarka MARILJA BELINA iz Lesičnega. V dvehurnem pripovedovanju preproste žene, kmetice in nosilke treh odlikovanj, je bilo podoživljanje časov: ustanovitev Prve celjske čete življenje in smrt Tončke Čečeve, trpljenje v Auswitzu in vrnitev v domovino — nepozabno doživljanje, živa učna ura. Preprosto pripovedovanje kmetice Marije je sto otrok spremljalo z nepozabno tišino. Junakinja, ki je prestala vsa mučenja celjskega Piskra in taborišča je prišla mednje in jim z neposredno besedo predstavila čas, ki ga poznajo le iz knjig.

Z. S.

Dravske elektrarne Maribor
Kovinarski obrat

ELKOV
Laško

objavlja

prosta delovna mesta
enega kvalificiranega ključavničarja,
enega kvalificiranega pleskarja,
enega polkvalificiranega ključavničarja,
enega polkvalificiranega pleskarja,
štiri nekvalificirane delavce,
za nedoločen čas, s poskusno dobo enega meseca.

Nastop dela je mogoč takoj ali po dogovoru.

Kandidati naj vložijo pismene prošnje na naslov:

»ELKOV« Laško, Debro 13/c.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

KONJICE:

O PORABI

Danes se bo pričela v štirih večjih krajih konjske občine javna razprava o financiranju splošne in skupne porabe. Razprava v Slovenskih Konjicah, kjer se bodo občani zbrali v Domu kulture, bo razprava stekla še v Ločah, Vitanju in Zrečah. Poleg članov občinskega koordinacijskega odbora bodo na njej sodelovali tudi predstavniki posameznih interesnih skupnosti, ki bodo pojasnili delovne programe in finančne načrte. Javna razprava bo pokazala potrebe občanov in njihove interese, hkrati pa opozorila predstavnike interesnih skupnosti na morebitne pomanjkljivosti v njihovih programih. Razprave v štirih konjskih centrih bodo tudi uvod za dogovarjanja v delovnih organizacijah, ki se bodo pričele v mesecu marcu.

V. L.

CELJE:

VEČ
ZDRAVSTVENE
VZGOJE

Pri medobčinskem svetu za zdravstvo je bil na zadnji seji ustanovljen iniciativni odbor za borbo proti raku in medicinska komisija za zdravstveno vzgojo. Konstituiranje društva še ni bilo izvršeno.

Z. S.

ŽALEC:

ZLATA
POROKA

V soboto je bila v poročni dvorani Občinske skupščine Zalec slovesnost, ko sta svoj drugi »dax« rekla zakonca Liža in Franc Bračić, oba pa stanujeta v Janševem selu. Oba sta bila rojena v Strmcu pri Vojniku, samo, da je zlatoporočenki 69 let, zlatoporočencu pa 75 let.

Slavnostni govor je imel predsednik Skupščine občine Zalec Joško Rozman, ki je med drugim dejal: »Vsa zagnana v delu in skrbi za družino ju je presenetila vojna. Sin Miha se je kot mladoletnik vključil v NOV, starša Liža in Franc pa sta postala aktivna terenca in le po naključju sta ostala živa. Lizo je izpred zidu za streljanje talcev rešila 6 mesečna hčerka, ki jo je imela v naročju, Franc pa je bil kot partizanski aktivist ranjen in ima še danes posledice, da večkrat obiskuje bolnico. Za zasluge v NOV sta bila odlikovana z »medaljo zaslug za narod«.

V zakonu se jima je rodilo devet otrok, danes je živih še osem. Imata 27 vnukov in 5 pravnukov. To je številna družina, na katero sta lahko ponosna, saj sta vzgojila poštene in pridne otroke in zavedne državljane, ki so jima lahko le v ponos.

T. TAVČAR

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

ZGRAJENA JE DODATNA HALA 8400 KV. M POVRŠNE, PRIHAJA NAJSODOBNEJŠA OPREMA — POTREBUJEMO ŠE IN ŠE PRIDNIH DELOVNIH ROK OD NEKVALIFICIRANIH DO VISOKOKVALIFICIRANIH.

PRIDRUŽITE
SE NAM!

VARNO ČEZ CESTO

TEMELJNA TELESNO KULTURNA SKUPNOST
CELJE — KADROVSKA KOMISIJA

objavlja
prosto delovno mesto

VODJA STROKOVNE SLUŽBE

Za delovno mesto se zahteva: visoka ali višja izobrazba s strokovnim izpitom in vsaj 5 let delovnih izkušenj, moški z odsluženim vojaškim rokom.

Stanovanja ni.

Pismene vloge z življenjepisom pošljite na naslov: Temeljna telesna kulturna skupnost — Izvršni odbor Celje, v 8 dneh od dneva objave.

Na podlagi 170. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72, 3-5/74, 14-117/73 in 4-28/74) davčna uprava skupščine občine Celje, Zalec, Laško, Smarje, Šentjur, Slov. Konjice, Mozirje in Velenje

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero davkov občanov za leto 1973
Napoved za odmero davkov morajo vložiti:

1. Zavezanci davka iz skupnega dohodka občanov o dohodkih prejetih v letu 1973
Napoved morajo vložiti občani, katerih skupen čisti dohodek v letu 1973 presega 35.000,00 din.

2. Zavezanci dodatnega davka iz skupnega dohodka občanov o dohodkih prejetih v letu 1973. Napoved morajo vložiti občani, katerih skupen čisti dohodek v letu 1973 presega 30.000,00 din, razen občanov, ki so dolžni vložiti napoved po 1. točki tega poziva.

3. Zavezanci davka od premoženja — na posest gozdnega zemljišča za leto 1973. Napoved morajo vložiti občani, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 26/73) ne štejejo za kmeta, če posedujejo več kot 0,50 ha gozdnega zemljišča in če njihov skupni dohodek v letu 1973 presega 30.000,00 din oziroma skupni dohodek vseh družinskih članov presega 10.000,00 din letno na družinskega člana.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti:

— zavezanci iz 1. in 2. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;

— zavezanci iz 3. točke pa pri davčni upravi občine, v kateri leži gozdno zemljišče.

Napoved za odmero davkov je treba vložiti do vključno 15. marca 1974 na predpisnem obrazcu.

Zavezance opozarjamo, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, ker bo za nepravočasno vložitev napovedi odmerjen davek povečan za 5 odstotkov, zavezanci, ki ne vložijo napovedi pa za 10 odstotkov.

SKUPŠČINA OBČINE
Davčne uprave

Natanko po 30. letih

PEKLENSKI TRUŠČ OB GRAČNICI

Dober streljaj od Ilijevega spomenika je Globoko, kjer je bil rojen pesnik balad in romanc. Kdo ve, če bi živel danes, vsaj še včeraj, ali bi nam ne napisal šop epov, junaških pesmi kot okleščenih in stesanih iz hrastovih brun, nežno spletenih iz belega teloha krhkih stebelc in živordečega resja, zakoreninjenega v skalno rezo. O, bi! Brez skrbi, da bi pesnik posadil pravnuke puntarjev na iskrenega Pegaza, da bi ga ne bilo na Slovenskem otročaja, ki bi ne znal na izust desetercev o junakih, ki so prišli pregatnati sovraga s svete rodne zemlje, o krutih tujcih, ki so se obdali z živim zidom otrok, o Gračnici, ki se je pordečila, o pogumu in srčnosti, ki se je s krvjo zilila v zemljo, od koder se po drobčenih kapljicah vrača v sléherno rojstvo.

Gračnica zares išče pesnika...

ZAČELO SE JE Z LAŠKIM PIVOM

V dolini Gračnice ni bilo snega, kot ga je bilo pred tridesetimi leti. Zato pa se je belil teloh po prisojnih grvinah. Po soteski je odmevala glasba in za gostilno pri mostu so čakali nastavljeni sodčki piva.

S pivom se je začela zgodba o Stirinajsti v Gračnici. S pivom se je začelo tudi tu, le da ga ni delil komandant Luka kot takrat in da ga je tokrat, pivo namreč, poslala pivovarna kar brez posrednika.

In v krčmi je segel med drugimi tudi domač sin, danes krepek možak, pred tridesetimi leti eden od otrok iz živega zidu. Od Rimskih sem so prihajale kolone. Krepek partizanski bataljon mladine je iz Ljubljane pripeljal Mišica. Poprečje komaj nekaj mlajše kot je bila poprečna starost v diviziji. Prišli so otroci iz vseh šol, pa mladina iz Celja, občani iz vseh krajev v občini, največ pa iz okolice.

In okoli štirideset nekdanjih pohodnikov je prišlo. Med njima narodna heroja Vidmar — Luka in Boldan — Silni. Pa generalpolkovnik Ivan Dolničar, pa komandanti današnje XIV. divizije, ki v Postojni čuva in oživlja tradicije in legendi svoje slavne predhodnice. Po treh dneh pohoda, od Bohorja sem, je po natanko isti poti prikoralala mladinska 14. divizija, pohodniki iz laške občine.

Eno z drugim, okoli tisočglava množica se je zbrala v terek, natanko trideset let po resničnem dogodku ob spomeniku pri Gračnici. Bilo je tam tudi šest možakov, šestorica iz tropa otrok, ki so takrat, pred tridesetimi leti, go-

lobradi in negodni mladeniči, v pol ure doživeli toliko vojne, da jim jo je zadosti do zadnje ure.

REKONSTRUKCIJA BITKE — ZADOVOLJIVO!

Ura še ni prišla. Stari borci so se razgubili po dolini kot martinčki po soncu. Iskali so steze, kakšno drevo, kamen, že kaj. Vsak človek si z vsake poti kaj zapomni, da pot ponovno spozna, tudi čez trideset let.

Posamič, v dvoje, v gruči so hodili. In kot refren si iz vsakega pogovora slišal: Se še spominjaš?

Okoli tretje ure je bilo vse zbrano pri spomeniku. V sončnem pobočju pod Smiklavžem, kamor so poprej borci odnesli vence na grob komisarja Martina in še dveh borcev, je negibno ležala zaseda. Fantje iz celjske vojašnice so ležali tam z lici ob kopitih pušk, mitraljezov in avtomatov. Upirali so se, da bi pri rekonstrukciji »živega zidu« predstavljali Nemce. Tisti, ki so se obdali z vencem šolskih otrok v pohodu nad partizane, tiste pa še posebej ne. In tako je morala enota SLO, hočeš nočeš, odigrati to ne ljubo in neslavno vlogo. In čelade so obrnili nazaj, da bi bili brez zvezde bolj podobni nemški koloni.

Zvižg v strmini... Potem se je vtrgalo, vsulo, zarohnelo. Puške so rezko sekaše neenakomeren ritem, avtomati klockotali in mitraljezi v kratkih rafalih žagali ozračje, da se je vsa dolina Gračnice sprevrgla v zlovesč kotel...

Ohrabril borcev so se zresnili. Njihova telesa so se napela, po hrbtnicah jih je spre-

letaval srh, spomin je premočno vtakan v živčevje, da bi lahko ostal brezbrizen. Mali otroci so se stisnili k materam, kajti otroci ne ločijo resnice od igre — igre od resnice.

Heroj Vidmar — Luka ni bil čisto zadovoljen:

— Poka že, poka. Celo bolj kot je takrat. Pa le ni čisto tako. Bom pa že, hudirja ve-

Nekdanji komisar in komandant Tomšičeve brigade Vlado Mišica, prijatelj padlega Ilije Badovinca iz otroških let med govorom.

del, kako je bilo, saj sva z Ilijem skupaj postavljala zasedo...

Seveda ni bilo čisto tako. Manjkalo je tudi zvižganje svinčenk, kriki ranjencev, jok otrok. Ponazoritev ni nikoli resnica in v drugo, tretje ni nikoli kot prvič. No, saj tudi heroj Luka ni kritiziral, le po-

jasnjeval je, da bi bilo bolj jasno...

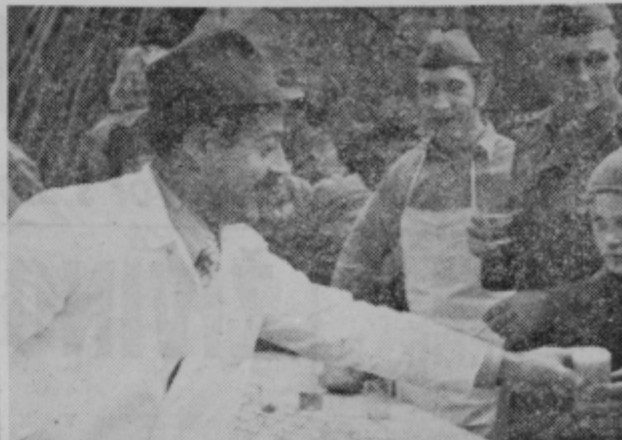
ZGODBA DVEH PRIJATELJEV IN TOVARIŠEV

Nekdanji komisar in komandant Tomšičeve Vlado Mišica je opisal legendarni pohod, njegov vojaški in politični pomen. Toda presunila je zgodba tistega, ki že trideset let počiva v grobu ob Gračnici, in prijatelja od otroških let, ki mu je ob tridesetletnici smrti govoril.

... Tako je bilo pri partizanih, da so si prijatelji dajali v dar tisto, kar je bilo najdragocenejše. Orožje. In tako je Ilija Badovinec svojemu staremu prijatelju tam nekje onkraj Sotle dal za spomin svojo brzostrelko. Vlado Mišica je sklenil, da bo prvi v borbi zaplenjeni »šmajser« dal Iliji. Vse do Gračnice se nista srečala, da bi bil to storil. In tu ob Gračnici je obležal Ilija, srčni borec, močan kot tunc in dober kot kruh. Obležal v trenutku, ko se je stegoval po »šmajserju« ob padlem Svabu...

Bi Ilija ostal živ, če bi mu Vlado prej mogel dati brzostrelko, ki mu jo je namenil? Ilija bi najbrž vseeno šel po orožje, da bi ga spet komu dal, kakšnemu dobremu borcu kot odklikovanje. Kdo ve?

In koliko zgodb je še bilo povedanih kasneje na poti v Rimske Toplice in za mizo »Na stari pošti«, kjer so sedli k kozarku z gostitelji in kjer sta predsednik občine Rudi Grosar ter sekretar SZDL Stane Kužnik spregovorila z mislijo vseh, kako preporedko se srečujemo in še tobrek za prebratke priče. ZAPISAL: JURE KRAŠOVEC SLIKE: DRAGO MEDVED

Kot pred tridesetimi leti, se je zgodba o Stirinajsti v soteski Gračnice začela s pivom. Tokrat je bilo zastoj, takrat pa ga je komandant Luka plačal z veljavnimi »Rajlsmarkami«.

General Vlado Mišica je iz Ljubljane pripeljal v Gračnico za krepek partizanski bataljon mladine. Njihov pohod nekoliko je bil skrajšana oblika — od Rimskih Toplic do kraja proslave.

»Se še spominjaš.« je bil najpogostejši vprašalni stavek. Tu so od leve proti desni: Milan Bila, Franc Mavec-Boris, narodni heroj Jože Boldan-Silni in generalpolkovnik Ivan Dolničar-Janušik.

Ob znamenju na kraju smrti junaškega komandanta bataljona Ilije Badovinca ob Gračnici.

Šesterica mož, pred tridesetimi leti šolarjev, ki so jih Nemci uporabili za »živi zid« v pohodu proti XIV. diviziji. Po tolikem času so bili spet zbrani na tem kraju. Od leve proti desni so: Ivan Biderman, Peter Deželak, Rudi Hladnik, Cvetko Blažič, Drago Kolar in Tone Belej.

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

MOŽNE
POCENTVE
KRME

V krmilih bi drago sojo lahko zamenjali s ceneno sečnino — Negovani travniki dajejo boljšo in sorazmerno cenejšo krmo.

Razmere na trgu niso ugodne za živinorejce. Ne na našem in ne na mednarodnem. Cene pritiskajo navzdol. Pomagati si bodo morali z zniževanjem lastnih stroškov, predvsem pri krmu. Na druge stroške ne morejo veliko vplivati. Morda še pri nakupu telet, a to so se še močno pocenila od lanske najvišje cene.

Krmo lahko pocenijo le tisti živinorejci, ki jo pridelujejo sami in niso veliko odvisni od kupljenih krmil. Naši travniki niso še obdelani tako, da bi dajali največji možen pridelek. Ustrezno negovanosti je zelo malo. Kmetijski strokovnjaki trdijo, da bi večina slovenskih travnikov lahko dajala dvakrat toliko trave kot zdaj ali še več, če bi jih dobro gojili.

Le s krmo s travnikov pa ni moči spiti kakovostne živine, čeprav bi bila boljša, kot jo pospravljajo nekateri kmetje. Potrebni so dodatki močnih krmil. Ti pa so dragi in bodo verjetno še dražji, saj se je koruza podražila v zadnjih treh mesecih skoraj za polovico. Zato se vse pogosteje sliši vprašanje, zakaj se za krmo oved ne uporablja več sečnine.

Kakšno sečnino naj bi dajali govedom?

Znano je, da uvažamo veliko drage soje ali njenih tropin, da bi živina dobila beljakovine, ki jih v slabi krmu primanjkuje. Na KK Gornja Radgona pa ne potrebujejo več dragih, uvoženih beljakovin, ker so jih nadomestili s sečnino. Sečnine ni treba uvažati, ker je dovolj domače in je v primerjavi s sojo poceni. Sečnine pa ni moči dajati govedom tako kot npr. živinsko sol, ampak jo morajo primestati koruzi ali zmletim koruznim rastlinam, da se v vampu počasi topi. V tem je vzrok, da se poraba ni bolj razširila.

Nekateri strokovnjaki sicer dvomijo v uspešno zamenjavo sojinih in drugih beljakovin s sečnino. Kaj pa bodo rekli k temu, da živinorejci na KK Gornja Radgona dajejo več 100 pitancem tako krmilo še tri leta, pa se živali niso zastrupile, prirastajo pa enako, kot če bi jim pokladali druga, dražja krmila?

V Gornji Radgoni so storili še več. Zmlete koruzne rastline, ki so jim dodali sečnino, dajejo tudi kooperantom, kmetom. Delati bodo tako krmilo, da bo treba dati govedu poleg slabše krme, pridelane na posestvu, le 1 kg dnevno. Krmilo pa bo vzlic temu poceni. Lansko jesen so računali, da bi 1 kg stal le 1,70 din. Če bo koruza dražja, bo tako krmilo sicer tudi dražje, vendar ne tako drago, da bi pri dnevni porabi 1 kg na glavo bilo predrago za tiste živinorejce, ki bodo osnovno krmo, kot seno ni podobno, pridelali sami. JOZE PETEK

Pogovor s kmetovalcem

ŽIVINOREJA IN MLEKO

V krajih Bočna, Volok in Smartno v Zadreški dolini se največ ukvarjajo s kmetijstvom. Lahko rečemo, da so razgledani kmetje, ki si prizadevajo z modernizacijo kmetijskih poslopij in specializacijo izboljšati tako svoj zaslužek kot tudi več dati. Med Smartnim in Bočno smo na širnem polju srečali enega izmed najbolj naprednih kmetov v tistem delu, Jožeta Brica. Sedemletni sin Franc je vozil traktor, na katerem je bilo polno gnoja, katerega so razmetavali oče in sinova Stane in Jože. Torej kompletna družina brez mame in še enega moškega člana je bila na njivi, kjer je izrabila lepo vreme za spomladansko gojitev travnikov.

«Edino stroja za razmetavanje gnoja še nimamo in tako si takole pomagamo. Veliko bolj zamudno je. No, pa tudi tisti stroj si bomo omislili.»

Danes brez mehanizacije ne gre več, kajne?

«Sploh ne. Če hočeš kaj opraviti, moraš imeti stroje in znanje. Ni vseeno, kako

kmetuješ. Mi se usmerjamo na intenzivno živinorejo in mlekarstvo, kajti po vseh izračunih je to za nas najbolj koristno. Zdaj imamo v hlevu sedem krav, štiri telice in pet mladih bikcev, mleko pa preko tukajšnje kmetijske zadruge prodajamo v Ljubljano.»

Zdaj se pripravljajo na obnovo hleva, ki ga bodo sodobno uredili in si tako olajšali delo. Pravijo, da bodo morali prej dobro premisliti, kako bodo to naredili, da bo najbolj prav. Pri razmišljanju mu lahko že veliko pomagata sinova Stanko, ki obiskuje tretji letnik tehnične šole (strojni oddelek) v Celju, in Jože, ki je v Mariboru končal srednjo kmetijsko šolo. Slednji je zaposlen v KZ Mozirje, obrat Gornji grad, popoldne in ob prostih dnevih pa pomaga doma.

Očeta Jožeta Brica, ki je bil tudi v partizanih in to v Slandrovi na Dolenjskem, ki ima dve odlikovanji (za hrabrost in za zasluge za narod) in je član zveze borcev,

smo pobarali, ali pomni takšno zimo, kot je letošnja?

«Rojen sem v teh krajih in spomnim se podobne zime pred začetkom II. svetovne vojne, morda še kakšno leto prej. Tukajšnje Pusto polje je bilo vse do Pusta brez snega, potem pa ga je toliko zapadlo, da je držal precej časa tja v spomlad. Upajmo, da ne bo tako tudi letos, saj nam bi marsikaj pokvarilo.»

Zdaj so končali s čiščenjem gozda in se prestavili na travnike. Krčijo njive in širijo travnike, ki so potrebni za živinorejo in mlekarstvo, kamor se skoraj vsi kmetje v Zadreški dolini usmerjajo. Mali sedemletni Franc je hotel pognati traktor, kajti dela je bilo še dovolj.

«Zgodaj se mora naučiti vseh naših del, da bo kasneje sam znal kaj narediti, saj vidite, da ljudje za takšne posle ni več dosti,» se je zasmjal oče Jože in dal povelje družinskim članom za nadaljevanje dela.

Tekt: TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK

agrotehnika

SVETOVAL BO

Inž. agronomije FRANC SATLER je strokovni svetnik za kemizacijo pri podjetju «AGROTEHNIKA». Njegovih nasvetov se s pridom poslužujejo že mnogi kmetje, ki stalno obiskujejo trgovsko hišo «AGROTEHNIKA» v Celju. Ob nakupu, ob slučajnem obisku v trgovini, je obisk pri inž.

Francu Satlerju vselej dobrodošel

Odslej bo priznan strokovnjak, ki je 10 let delal v hmeljarskem inštitutu, pet let v žalskem kombinatu, pet let pa je že svetnik pri AGROTEHNIKI, tudi redni gost na naši strani za kmetovalce. Tokrat začnemo z njegovim prvim nasvetom v Novem tedniku.

Škropljenje:

PROTI BRESKOVIM KODRAVOSTI

Zaradi nenormalno visokih srednjih dnevniških temperatur v tem letnem času, so breskve že precej odgnale, zato obstoji nevarnost okužbe popkov z glivico, katera povzroča kodravost listja na breskvah.

Glivica prezimi na popkih breskve. Ko trosi dozorijo jih dež izpira in odse niso poškopili breskovih nasadov proti tej bolezni na storijo to takoj. Skropite z CUPRABLAU-Z

v 1-odstotni koncentraciji (to je 1 kg pripravka na 100 l vode). Da bi istočasno uničili še vrsto škodljivcev, dodajte še FOLIDOL OLJE v 0,75-odstotni koncentraciji (to je 0,75 l ra 100 l vode). prst popek. Cim večkrat dežuje tem večja je nevarnost okužbe.

Prav to neobičajno vreme lahko zapelje gojitelje breskev, da bodo zamudili škropljenje proti tej nevarni bolezni.

Opozarjamo sadjarje, če škropljenje morate opraviti temeljito.

Tik pred odpiranjem enkrat in sicer z RADO-TIRAMOM v 0,3-odstotni koncentraciji (to je 30 dkg na 100 l vode).

Ing. FRANC SATLER Seveda zgoraj navedena zaščitna sredstva lahko kupite v kmetijski apoteki v novi moderni kmetijski trgovski hiši AGROTEHNIKA — Celje, v Aškerčevi ulici.

V soboto je bilo v dvorani KK Hmezad Zalec regijsko tekmovanje »Kaj veš o kmetijstvu?« Nastopilo je deset ekip. Zmagala je ekipa z Vrnskega (od leve proti desni) VOJKO OCVIRK, ANDREJ ROVAN in FRANC IZLAKAR, ki bo 2. marca nastopila na republiškem tekmovanju v Skofji Loki. Drugo mesto je osvojila skupina iz Slovenj Gradca, sledijo pa ekipe iz Prebolda, Andraža, Vrha nad Laškim, Soštanja, Smarja, Slovenskih Konjic in Luč. Tekmovanje je dobro pripravil aktiv mladih zadržnikov pri TOZD kooperaciji.

Tekst in foto: T. Tavčar

PALČIKIN
DELO
POLITIKIN ZABAVNIK
SLOVENSKA IZDAJA
NIP POLITIKA in CGP DELO
ZABAVNIK

POGOVOR S KMETOM

Pred dnevi smo se pogovarjali s kmetom iz Nove vasi pri Sentjurju. Povprašali smo ga o kmetovanju in o problemih, ki pri tem nastajajo.

FRANC FIDLER pravi, da imajo s na zemlje — od tega nekaj gozdne površine. Poljščine: kuruzo, pšenico, krom-

pir, itd. pridelujejo le za domačo uporabo. Zadnja leta so se usmerili na govedorejo in prašičerejo, saj je to še edina donosna panoga kmetijstva. Problem pa je delovna sila; na kmetiji delata sama z ženo in pa starejša starša. Otroci so za delo na polju še premajhni. K sreči jim

delo olajšajo nekateri obdelovalni stroji. Franc Fidler je kooperant in pravi, da s sodelovanjem kmetijskega kombinata in kmeti nikakor niso zadovoljni. Vedno pride do težav zaradi odkupa živine. Včasih je za živino veliko povpraševanje, nemalokrat pa se zgodi, da živine sploh ne

Franc Fidler

morejo prodati. Na vprašanje kakšno je njegovo mnenje o starostnem zavarovanju kmetov, je takole odgovoril: »Je sicer dobra stvar. Problem je le ta, da začneš dobivati pokojnino šele s sedemdesetimi leti. Zdi se mi, da je malo prepozno. Človek, ki vse življenje garal na kmetu, je že veliko prej nezmožen za težko delo. Mnogi pa sploh ne ukaajo. In s petdvajsetimi starimi tisoč mesečno je tudi težko živeti.«

Obiskali smo Antona in Nežo Semprimožnik

DVAKRAT POSTAVLJEN PRED ZID

Šmartno ob Dreti 43. To ne pove nič, kdor ne ve, zakaj gre in kaj se skriva pod to številko. To je prikupna, nič bahava, vendar skromna in lepa hišica pod obronki Menine planine, kjer jesenska leta preživljata Anton in Neža Semprimožnik. Zadaž za hišo so temni smrekovi gozdovi, katerih vrhovi v vetru pojejo mogočno pesem, spredaj pred hišo pa je nekaj travnika, kjer se brezbržno sprehajajo kokoši, ob strani pa so škromno rdeče njive in vrtič, ki da najnujnejše za v »župco«. Kljub temu, da 18 arov zemlje ni ravno veliko, je pa dovolj za dva ostarela človeka, ki jima življenje nikoli ni bilo posebej naklonjeno. Huda vojna leta so tudi njima zapustila posledice živčnosti in bolehnosti, vendar sta oba zadovoljna, da sta lahko že od leta 1941 konkretno sodelovala vse do osvoboditve s partizani (Anton ima dve odlikovanji medaljo za hrabrost in medaljo za zasluge za narod, Neža pa nič, ker je dobila neka druga namesto nje!).

Antona in Nežo Semprimožnik je bilo težko najti, kajti njuna hišica je stisnjena pod Menino planino. Pomagali smo si na najboljši možen način, da smo se ustavili v prvi gostilni v Smartnem v Dreti, tam kjer je tudi kmetijska zadruga in trgovina, skratka poleg šole osrednja stavba v prijetnem naselju v Zadreški dolini, ki ga seka Paka, na obeh straneh pa so med vršaci razprostrta polja in travniki.

Iščemo Antona Semprimožnika ...
»Ja, to sem pa jaz. Kaj bo novega?«
Nič posebnega in nič hudega. Nismo od davkarije ...
»To se vam pozna, saj prenežni izgledate za davkarja ...«
V redakciji so nas obvestili, da ste vsa štiri leta sodelovali s partizani. »Od vsega začetka, od leta 1941 dalje. Pa žena tudi. Oba.«

No, o teh stvarih bi se malo pogovorili, saj ste za to, kajne? Samo odšli bi k vam domov, da bi oba govorila, tudi žena.

»Prav.«
Doma nas niso pričakovali in mati Neža je bila ob našem obisku kar malce razburjena. Ko je zagledala fotoaparata, je odhitela iskati praznično ruoto, kot se to spodobi za kmečko ženo.

»Ce bomo pa v cajten-gah, pa res ne morem biti takšna, kot sem doma.«
Sedeli smo v ozki, majhni kuhinji. Začeli smo odpirati knjigo dveh življenj Antona, ki je bil rojen v Motniku in Neže, ki je luč sveta zagledala v sosednjem Spitaliču. Tako sta se pogosto videvala in ni bilo težko, da se med

ki naj bi ustrezal tistemu, ki smo ga iskali. Sklonjen nad mizo, s cigareto med porjavlimi prsti, s pomendranim klo-bukom, ob njem pa cekar. Iščemo Antona Semprimožnika ...
»Ja, to sem pa jaz. Kaj bo novega?«
Nič posebnega in nič hudega. Nismo od davkarije ...
»To se vam pozna, saj prenežni izgledate za davkarja ...«
V redakciji so nas obvestili, da ste vsa štiri leta sodelovali s partizani. »Od vsega začetka, od leta 1941 dalje. Pa žena tudi. Oba.«
No, o teh stvarih bi se malo pogovorili, saj ste za to, kajne? Samo odšli bi k vam domov, da bi oba govorila, tudi žena.

»Prav.«

Doma nas niso pričakovali in mati Neža je bila ob našem obisku kar malce razburjena. Ko je zagledala fotoaparata, je odhitela iskati praznično ruoto, kot se to spodobi za kmečko ženo.

»Ce bomo pa v cajten-gah, pa res ne morem biti takšna, kot sem doma.«

Sedeli smo v ozki, majhni kuhinji. Začeli smo odpirati knjigo dveh življenj Antona, ki je bil rojen v Motniku in Neže, ki je luč sveta zagledala v sosednjem Spitaliču. Tako sta se pogosto videvala in ni bilo težko, da se med

njima ne bi vnela ljubezen, ki jo še danes uživata.

»Pol ure sva bila nara-zen, to pa ni veliko, da se nekaj ne vname, če že tli, kajne?« je hudomušno pristavil oče Anton, Neža pa je hitela govoriti, da naj o teh stvarih ne govori, ker nobenega to ne zanima, kdor pa se ima rad pa tako ve, kako to izgleda in da mu ni treba posebej razlagati.

»180 starih jurjev imam pokojnine. Premalo, če pomislim, da imam skoraj 37 let službe in da sem s partizani sodeloval od začetka. To utemeljujem s tistimi primeri, ki so meni podobni, pa imajo po več kot 200 tisočakov. Skoraj 37 let sem gozdaril, prostega dneva nisem poznal. Takrat se ni bilo takšne mehanizacije, kot je danes. S sekirami smo mahali po mogočnih smrekah in jih z rokami vlekli do drč pa ročno spravljali na voz. In veste, kako je pozimi v hosti? Snega je bilo včasih toliko, da se ven nisi videl, zdaj pa nič. Čudna je ta narava ...«

Koliko pa ima žena pokojnine?

»Isto kot jaz, tudi 180.«
No ja, to pa ni ravno tako malo, zraven pa še nekaj njiv, to že gre ...

»Saj gre, saj nič ne rečem. Samo jezi me, da imajo drugi, ki so toliko ali pa še manj dali kot jaz, več. In poglejte: kdo lahko še od naju pošteno obdeluje to zemljo, ki jo imava? Zgarana sva, utrujena, bolehnata. Te njive drugega ne dajo, kot krompir pa zelenjavo. Drugače je z ostalimi kmeti v Zadreški dolini. To so velike kmetije, napredni kmetje, ki dobro sodelujejo s kmetijsko zadrugo. Danes imajo kmetje mehanizacijo, usmerjajo pa se predvsem v živinorejo in mlekarstvo. To tu najbolje gre. V kaj se pa naj jaz specializiram?«

Potem smo v spominu stopili za več kot trideset let nazaj, ko so bili časi drugačnejši kot danes. Takrat sta Anton in Neža stanovala višje, trinajst kilometrov proč od današnjega doma, na Slapeh. To je kraj, kjer naj bo poletni ali pozimi, piha os-

tra burja. Vse je odprto. Na tistem prostoru se je med vojno veliko hudega dogajalo. Zdaj so prišli partizani, za njimi Nemci pa spet partizani. Pokalo je, da je v ušesih peklo. Niti minute niso bili varni. Grabnarjeva kmetija na Slapeh, kjer sta bila tudi Anton in Neža, je bila zavedna kmetija, vseskozi naklonjena partizanom. Gospodar Ludvik Grabnar, zdaj že pokojni, je svojo kmetijo spremenil v javko, partizansko stanico, dajal je partizanom hrano, pri njemu so kurirji menjavali pošto itd.

Neža se spominja, kako je leta 1944 zakopala v gnoj partizana, da mu je rešila življenje:

»To je bil Ivan Zupanc, znan partizan, kasneje po vojni predsednik mozirske občine. Dober možakar je bil. Pred leti je umrl. Med vojno sem ga zakopala v gnoj tako, da sem ga najprej pokrila z deskami, nato s slamo in gnojem.«

Anton, kot gozdni delavec, je dobro poznal vse poti po mogočnih gozdovih, je nešteto krat prepeljal partizane do potrebnih točk na Mozirski, Menini ali Krašnici. Med drugimi se spominjata tudi kurirja Avgusta Križnika, ki je prišel vsak dan ali pa vsaj trikrat na teden k njim s kakšno pošto za partizane. Danes živi kot upokojenec v Nazarju.

»Pri nas so puščali papirje, ki sem jih skrival v zemljo, da jih ni dobil sovražnik. Pod Menino je bila gmajna, kamor smo nosili hrano partizanom in to v koših, v katere smo nazaj grede naložili drva, smo zamotili Nemce. Partizani so k nam hodili po odeje, da jim je bilo ponoči topleje. Vsega je bilo, spomin pa je opešal. Ne spominim se vseh številnih imen borcev, ki so šli skozi Grabnarjevo hišo.«

Pred to hišo ste bili tudi dvakrat postavljeni pred zid ...

»Ja. To so bile najhujše minute v našem življenju. Grabnarjeva družina in midva smo stali in čakali, kdaj bo počilo. Še danes ne morem verjeti, kako se je takrat vse do-

Anton Semprimožnik, upokojeni gozdar, med vojno partizan, razmišlja o tem, zakaj njegova žena ni dobila odlikovanja, ko pa je med vojno pomagala več, kot marsikdo drug?

bro izteklo (prišlo je do nekega napada in v splošni zmedbi smo se rešili) in da sva danes tu.«

Anton gleda v dve odlikovanji na mizi, ki jih je dobil leta 1962, Neža pa se vsa tresoča razjoče. Solze se ustavijo v predpasniku, rdečkaste oči pa nemočno gledajo skozi okno tja v breg, v smer trinajst kilometrov daleč, kjer so se pred več kot tridesetimi leti dogajale najhujše stvari v njunem življenju in življenju vseh nas. V mislih je bila v Grabnarjevi zavedni hiši, ki jo danes vodi njegov sin Janko. V hiši, kjer je bila na Slapeh med vojno in kjer je z vsemi toliko hudega prestala. Anton pretrga čuden spominski molk ...

»1944 sem odšel v partizane, kjer sem ostal do osvoboditve. Bil sem v Slandrovi, na Dolenjskem. Spominim se Sekirnika pa ... še drugih, saj jih vidim, no, samo imena, imena ...«

S cigareto nervozno brska po pepelniku, kot da bi s tem hotel zbrskati tudi iz spomina še kakšnega borca, prijatelja, ki so zadnje leto vojne pričakali skupaj v Slandrovi. Pa ni šlo. Antonu in Neži te-

ga ne zamerim, kajti leta so opravila svoje. Tako je pač in nič drugače. Zal.

Zdaj sta v Smartnem ob Dreti 43 v prijetni hišici, oba polna spominov, slabega zdravja, z dvema odlikovanjema in navkljub vsemu zadovoljna. Potem sta še pripovedovala, da so v Smartnem zavedni in napredni ljudje, ki so vedno pripravljene pomagati. Njihova deviza je delo in to v glavnem na področju kmetijstva, kar pa jih hodi v tovarne, grede največ v Glin, Elkoj in obrat Gorenja. Zaenkrat za kmečki turizem v Zadreški dolini ni posebnega zanimanja, kdaj kasneje pa morda. Gradijo si nogometno igrišče, za kate-rega so sami prispevali les, stroje in prostovoljno delo. Zeli to si bolj založeno trgovino in še morda kaj, recimo boljše avto-busne zveze.

Poslovlili smo se od Antona in Neže Semprimožnik. Veliko sta povedala. Njuno življenje je tako bogato kot gozdovi, ki pokrivajo Menino planino. Pod njenim podnožjem je dom nekoč partizanske družine, danes pa upokojencev in kmetovalcev.

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

V domačem okolju, kjer je vedno najbolj toplo.

Takšna je hišica Antona in Neže Semprimožnik, ki bi jo rada še v letošnjem letu popravila.

Javna radijska oddaja v Šentjurju

VESELO, ZABAVNO...

Našo prvo javno radijsko oddajo v tem letu smo imeli v Šentjurju. Ali je sploh treba povedati kaj več? Šentjurčani so se namreč ponovno izkazali. Do zadnjega kotička so napolnili dvorano kulturnega doma, kazalo je, da ozki zidovi ne bodo zdržali pritiska množice. In potem dolgi aplavzi za vsakega nastopajočega. Šentjurčani so res hvaležno občinstvo. Vendar, pojdemo lepo po vrsti!

Vrvež v dvorani se je poleg natanko ob 11.32, ko je tehnik našega študija v Celju poklical Šentjur. Naša prva letošnja javna radijska oddaja se je pričela. Dominika Poš in Alfonz Kumer, ki sta vodila oddajo, sta že napovedala prve nastopajoče — pionirski pevski zbor iz Šentjurja pod vodstvom Kristine Zalezina. Otroci so pač, kot vsaki otroci, takoj osvojili občinstvo. Led je bil prebit. Za njimi so se publiki prvič predstavili Celjski grofje, mlad, a mnogo obetajoč ansambl, ki ga odlikuje predvsem odlični zvok in harmonično petje.

Naš novinar Milan Seničar, ki je pripravil oddajo, se je pred Šentjurčani pogovarjal s predsednikom občinske skupščine Vinkom Jagodičem. Iz razgovora so Šentjurčani izvedeli več o perspektivi razvoja občine ter o programih interesnih skupnosti, ki so za letos izredno obsežni in jih verjetno ne bo mogoče v celoti iz-

Marija Rozman-Dobovišek je pogumno povedela svoja leta in si tako prislužila nagrado — košarico Mirxa, čeprav se je »na redila« nekoli stajšo.

peljati, vsaj brez pomoči širše družbene skupnosti ne.

Vlado Grdina, direktor Alposa, ki je bil pokrovitelj naše oddaje, pa je v razgovoru opisal dosedanje uspehe tovarne in načrtovani razvoj te največje šentjurske delovne organizacije. Povedal je, da bo Alpos pričel v kratkem graditi novo cevarno, ki bo pripomogla k še hitrejšemu razvoju.

No, in potem, potem je prišlo na vrsto naše presenečenje — prvo, a po reakciji gledalcev sodeč največje. Nastopil je Franjo Bobinac. Tisti Franjo, ki je v Šentjurju naredil prve korake v svet zabavne glasbe, tisti Franjo, ki je medtem že zrasel in se v Šentjurju ponovno vrnil pred mikrofonom. S Celjskimi grofi bo sedaj pogosteje nastopal, je povedal. Mi pa smo zadovoljni, saj Franjo s pevsko pavzo ni prav nič izgubil.

Nastopajoči so se kar vrstili. Najprej Barica Virant in Tanja Lorbec, ki sta zaigrali na harmonike, za njima Maja Jan

in Anti Sporer, ki sta oblečena v narodne noše navdušila občinstvo s Prešernovo Zelezno cesto. Pa Beno Pečar, ki je čudovito zaigral na kitaro, pa Šramlova, ki je prebrala svoj spis o sestrici. Skratka, sami domačini, ki so dokazali, da ne ostajajo za ostalimi nastopajočimi.

Pa dovolj o nastopajočih, povejmo raje še kaj o občinstvu. Za vse obiskovalce smo

cer še nima 76 let, kolikor je najprej dejala, da jih ima, da pa jih bo gotovo dočakala.

No, in potem smo prišli do najzabavnejše nagradne igre. Na oder smo povabili dva fantiča, ki sta se z vso resnostjo lotila zadane naloge: kdo bo prej pojedel tri kremove rezine, seveda brez uporabe pribora. Slastno nalogo je prvi opravil Rafko

Naš novinar Milan Seničar se je pogovarjal z Vinkom Jagodičem in Vladom Grdino.

pripravili več nagradnih iger. Takoj naj povemo, da ni bilo težav z udeležbo. Takoj, ko sta napovedovalca povedala za kaj gre, so bili prostovoljci na odru.

Najprej smo na oder poklicali najstarejšo gledalko v dvorani. Lično košarico, darilo Merxa, je dobila Marija Rozman-Dobovišek, ki je na odru povedala, da si-

Vončina in si tako poleg polnega želodca prislužil še hranilno knjižico hranilno-kreditne službe kmetijskega kombinata Šentjur, v njej pa vpisano številko 150 dinarjev.

Pa še za eno nagrado so se potegovali obiskovalci. Pravzaprav so bile to tri mlade obiskovalke, ki so morale pokazati, kaj znajo. Pokazale so, da znajo predvsem peti

Pionirski pevski zbor osnovne šole Šentjur je prebil led.

in to lepo peti. Zmagala je Zvezdana, ki po dolžini aplavza publike sodeč najprej zapela. Pesem Čiri buri bi ji prinesla nagrado Mode-Toper — moško pižamo.

Nagradne igre pa niso tekale le za mlade, ki so nas poslušali v dvorani. Tudi za slušalce pri radijskih sprejemnikih smo pripravili nekaj iger. LIP Bohor Šentjur je prispevalo za tistega, ki se je našel na Novi tednik, cel kamion drv. Ivan Bukošek, ki ji je to darilo namenila. »Sreča« v naši redakciji, bo imela dvojni užitek. Ob topli peči bo brala Novi tednik. Še naše sporočilo Ivanki Bukošek iz Nove vasi 3b. Z osebno izkaznico oglasite v LIP Bohor in dobili boste kamion drv.

Našima tekmovalcema so šle kremne rezine dobro v slast. Začela sta hitro, vendar lu pa ni šlo več. S težavo sta sicer opravila nalogo, hitrejši pa je bil Rafko Kučina.

Drugo knjižico hranilno-kreditne službe Kmetijskega kombinata Šentjur smo namenili tistemu kmetu, ki bo na našo prošnjo poslal najbolj duhovit odgovor na vprašanje, kaj se kmetu v Šentjurju najbolj sredi rediti glede na odkupne cene. Na odgovore se vedno čakamo, zato pohitite, da boste prav vi dobili lepo nagrado.

In v zadnji nagradni igri so dobili nagrado sodelovanja vsi, ki so nas gledali in poslušali, pa tudi vi, ki berete te vrstice. Tista družina, ki bo do 3. marca 1952 poslala največ novih naročnikov za Novi tednik, in bo podpisan seznam naročnikov poslan na naš naslov, bo dobila kvalitetne cene Tovarne lahke obutve, za vsakega naročnika pa še značko — Novi tednik, Šentjur-Celje.

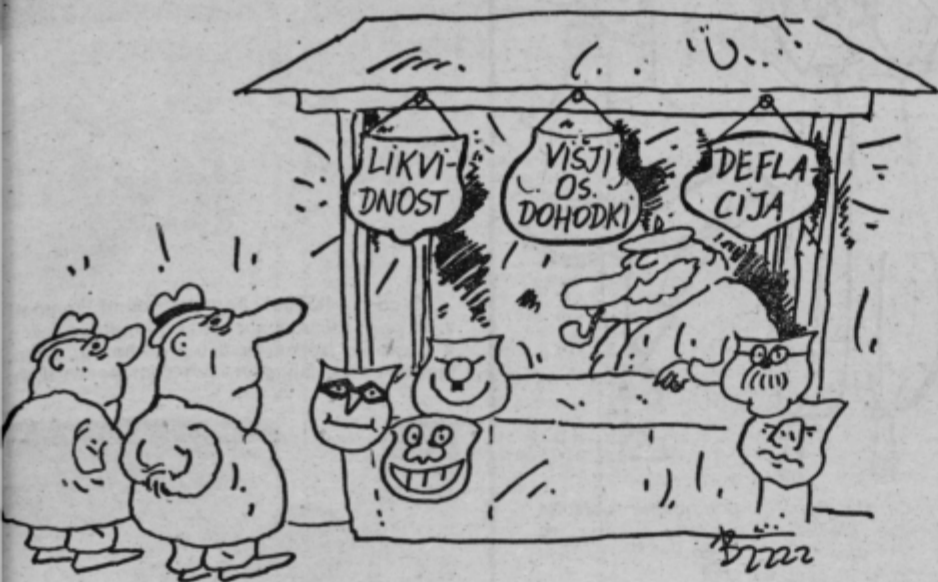
No, to pa je bilo več ali manj tudi prva oddaja je uspela, vendar je še nekaj kot to pomembno, da smo se imeli ljubiti. Tako vsi Šentjurčani, ki so prišli na oddajo, kot tudi radijski poslušalci. In se počakajmo še kak mesec do naše naslednje javne radijske oddaje.

Tekst in slike Bran'co Stanič

Maja Jan in Anti Sporer sta s Prešernovo Zelezno cesto osvojila občinstvo. Kako ga tudi ne bi, saj sta oblečena v narodne noše prav pristrčno zaigrala zaljubljenca.

»NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH«

Letos pa ponujajo dobre maske.

STARE PUSTNE NAVADE

Ena starih pustnih navad je bila, da so fantu, ki je pričakoval otroka s kakšnim dekletom prijatelji postavili na streho hiše zibko.

Danes to ne pride več v poštev, saj bi bile strehe nekaterih blokov kar pokrite z zibkami.

Po pustu se je začelo postno obdobje, ko se ni smelo zaužiti nič mesa. Tako je bilo vse do velike noči.

Tega običaja bi se lahko pri današnji preskrbi z mesom kaj lahko držali.

Včasih so rekli: prišla bo pepelnica, ostala boš devica.

Danes bi rekli: samica že, devica pa že ne.

USODNO PRERIVANJE

Ko je kmet Obhrabnik nekega pomladanskega dne opazil, da je njegova prasica povrgla mlade prašičke, sploh ni vedel, da eden med njimi ni navaden prašiček.

Res, v ničemer se ni razlikoval od ostalih — vsaj na zunanje. Toda kdor se vsaj malo spozna na psihologijo, je lahko takoj opazil izredne sposobnosti tega Packa. Imel je namreč določena človeška nagnjenja. Rad se je namreč prerival.

Prvič je Pacek izkoristil to svojo lastnost že kmalu po rojstvu. Prašičkov je bilo namreč trinajst in Pacek, ki je bil šibke konstrukcije, bi odletel skot trinajsto prasico, da ni vse svoje moči vložil v preprivanje. Ta

ko ni nikoli ostal brez hrane.

Ko je malo odrasel in se osamosvojil od materinega mleka, je nadaljeval s prerivanjem pri koritu. Vedno je bil na najboljšem mestu in se najbolj najedel. Ni bilo čudno, da je bil zato najbolj rejen.

Pa je prišel tisti čas, ko so pri kmetu Obhrabniku brusili nože.

Zgleda, da je v tem času našega Packa zapustilo človeško nagnjenje. Ko je prišel klavec, se je Pacek namreč po stari navadi zopet zrinil v ospredje in zato so ga zaklali prvega.

Vidite v tem se je naš Pacek razlikoval od človeka. Človek namreč vedno ve, kaj se sme in kdaj se ne sme prerivati.

Nekaj nasvetov za maskiranje:

Do pusta je še nekaj dni, zato je še čas, da si omislite primerno masko. Da vam bo lažje pri izbiri, vam dajemo nekaj nasvetov, v kaj se ne splača maskirati.

Ne splača se maskirati v domače živali. Meso je namreč še vedno tako cenjeno, da boste zaradi svoje maske v življenjski nevarnosti.

Priljubljena maska prejšnjih let je bila marka. Danes z njo ne boste več uspeli, saj zadnji čas stalno pada. Če se vanjo oblečejo dekleta, bo kdo na podlagi tega še kaj sklepal.

Tudi v voznika se ne splača obleči, saj zaradi podražitve bencina ti izgubljajo na pomenu.

Če se maskirate v steklenice s pijačami, ste v nevarnosti, da vas bodo vsi vlekli k sebi. To je namreč pri nas še vedno zelo priljubljena roba.

Tudi v smrti se ne splača več maskirati, saj je postala že tako vsakdanja.

Če hočete naš nasvet, potem vam svetujemo, da se maskirate v nekaj nevsakdanjega. V človeka. Človek je namreč zelo nevsakdanja stvar. Saj je med ljudmi le malokdo človek.

Nekdaj so živeli barbari, zdaj so ostali le še bari.

Če bomo še naprej osebne dohodke zamrzovali, lahko nastane kaj čudna poledica.

Od vseh strani pritiskajo, le zima noče pritiskati.

Vse sile je porabil, da se je pretolkel na položaj; kako naj bi sedaj še delal?

Imel je tako strupen jezik, da ni prišla nobena živa beseda iz njega.

Je že tako, da se časi spreminjajo. Enkrat si hočejo ljudje nadeti za pusta čimveč mask, drugič ne. Letos imamo pusta v znamenju

MASKE DOL!

Maske dol pa ima lahko dosti pomenov. Pomeni lahko:

- ne ribarimo v kalnem
 - natočimo si čistega vina
 - pripravimo čiste račune
 - igramo z odprtimi kartami
 - razčistimo situacijo
- Maske dol pa lahko pomeni tudi:
- pogledimo si v oči ali pa recimo bobu bob.

RAZOČARANJE

Celjska dekleta so se v skupinah zbirala ob lepaku, na katerem je z velikimi črkami pisalo OTROCI PO ZELJI. Pa so žal razočarane ugotovljale, da gre le za igro, ki jo igra trnoveljska Zarja.

NA SEJI

- Glej ga, Janez, že odhaja.
- Saj je vseeno kje spi. Tu, ali pa doma.

Savinja je od Celja do Rimskih Toplic tako onesnažena, da se ribe ne morejo podati na drstenje v potoke. Ostane jim le taka rešitev.

KORISTNI OBISKI

Zgodilo se je, da me je prijatelj Janez povabil na obisk. Skupaj bi naj preživeli sobotno popoldne in večer ter se kaj pogovorili. In če si že povabljen, potem je lepo, da povabiš sprejmeš. Tudi midva z ženo sta naredila tako. Sredi popoldneva sva prišla. Po sprejemnih formalnostih in aperitivčku je Janezova žena naenkrat začela tarnati, koliko dela še ima. Da ni utegnila pospraviti stanovanja, da še sploh ni mogla pomiti posode in podobno. To mora nujno opraviti sedaj in boji se, da ima dela kar za celo popoldne. Žena je pogledala mene, jaz njo in tako sva se nemo dogovorila, da ji gre pomagat. Bomo vsaj potem skupaj.

Midva z Janezom sva se še nekaj časa pogovarjala, nakar se je spomnil, da se mu je na oknu spalnice razbila šipa. Ravno tisto popoldne jo je kupil in mora

jo vložiti. Da saj ne bom hud, je še do dal. Lotil se je okna, jaz pa sem še nekaj časa sedel v dnevni sobi, nakar se mi je zdelo že vse skupaj neumno in se mi je zdelo bolje, da grem Janezu pomagati vlagati šipo v okvir. Neuka, kakor sva, sva za to potrebovala skoraj dve uri.

No, medtem sta že tudi ženi pospravili in spet smo se dobili skupaj.

— Kaj, ko bi malo poslušali plošče, je predlagala moja žena.

— Bi, pa je gramofon pokvarjen. Veš, da si ne upava prositi Frančka, da bi ga popravil, ko pa je na obisku. Saj je že tako preveč delal, je zažrgolela prijateljica žena.

Ravno toliko je govorila, da nisem mogel kaj, da se ne bi lotil dela. V pol ure je bila škatla popravljena in naložili smo prve plošče. Potem smo se imeli kakšno uro lepo. Takrat pa se je

Janezova žena zopet nečesa spomnila.

— A veš, da sva skoraj čisto pozabila, da gre jutri Breda v Nemčijo. In obljubila je, da bo nesla našemu stricu orehe. Midva jih pa še nisva strla. Saj jih morava poslati, sicer bo stric jezen.

Saj veste kako je bilo potem. Trli smo orehe in še pogovarjali se nismo mogli kaj prida, ker je preveč ropotalo, ko smo razbijali po luščinah. Tako je šlo vse do desete ure, ko sva morala z ženo domov. Ampak še preden sva se poslovila, sem povabil gostitelja, naj prihodnjo soboto ona dva obiščeta naju.

Pripravil bom vrečo fižola, ki nama ga je poslala teta z dežele, in ga je treba oluščiti. Ravno tisti dan bom moral popraviti vrata, ki so sicer že ves mesec pokvarjena. In še se bo našlo kakšno delo.

Upam le, da dosti prišla.

JE DEJAL IN ...

● Tovariši, to je nevezdržno, je dejal in se pogreznil.

● Prepozno! je dejal in se rodil.

● Dovolj mi je lepega življenja je dejal in se poročil.

● V stvar se je treba poglobiti je dejal in utonil.

PO SEJI

Jutri pa ne smem pozabiti kupiti časnika, da bom videl, o čem smo danes govorili.

NA CESTI

— Zakaj vam pa gori le ena luč?

— Ampak, tovariš miličnik, kaj pa varčevanje z elektriko!

človek osvaja vesolje

knjige

PREŠERNOVE DRUŽBE

osvajajo slovenske domove

zaupno

MAGNETNI FANT

Tri leta poznam svojega sedanjega fanta in prav presenečena sem bila že na začetku najinega razmerja. Približal se mi je in mi dejal, če hočem hoditi z njim. Jaz sem imela takrat 19, on pa 25 let. Nekaj časa sva se lepo razumela in zdelo se mi je, da se je moj veseljak spremenil. Pa se ni. Veliko službeno potuje, pa vedno zvem, da se druži z drugimi dekletki v drugih krajih. Ko sem ga povprašala, zakaj, je dejal, da ima v vsakem kraju kakšno znanko, ki jo mora obiskati. To so več ali manj le bežna poznanstva, je še dejal in tudi povedal, da če sreča lepo dekle, da ga kar vleče v njeno bližino. Jaz sem boljša od drugih, ki le žele flirt in užitke, je še rekel in mi to vedno znova zatrjuje. Večkrat mu vse to odpustim, ker mi je všeč, da sem njegov ideal, po drugi strani pa me je strah pred njegovo nezvestobo. Koliko časa bo to še trajalo?

MILKA

DRAGA MILKA,

navdušujejo me vse primerjalne vede razen ljubezenske. Zelo lahko je vztrajati pri idealu, če ga lahko ob vsaki veseli priložnosti primerjaš s punčarami brez posledic, ker ideal vsebuje razumevanje, popustljivost in kanček naivnosti. Kar občudujete se, kakšen ideal ste, pa pazite, da se ne utegnate prekmalu pomilovati. Odločnost v roke, dekle, in če ne bo prenehal s svojimi primerjalnimi vajami, nehajte vi z njim.

NATASA

Razigrani in norčavi čas okrog pušta najbrž tudi vas ne bo pustil povsem ravnodušne. Prav gotovo se boste vsaj malo povesilile in pozabavale.

Predlagam vam nekaj veselih pustnih zamisli, ki jih lahko v kratkem času same uresničite.

Na poletno obleko našite bogate naborke oziroma volane ob vratu, na rokavih in ob spodnjem robu. Pa še rožo pritrpite ob pas in denite klobuk na glavo.

Če ste dovolj pogumne, oblecite kratke hlačke in izrezano majico, za pustni akcent pa bo poskrbela pentlja na roki in cvet na nogi.

Siroke hlače si spodaj stisnite, naredite kratak brezrokavnik iz čipk, porbrskajte za pestrim nakitom in postali boste orientalska deklica.

Pa še dekle z dežele v širokem križu, velikih cokljah in s cvetjem okrašenim klobukom.

In prijetno pustovanje!

STASA GORENSEK

SPREHOD PO TRŽNICI

V soboto smo obiskali celjsko tržnico in ugotovili, da je dobro založena.

Gospodinje, če ima vaša družina rada zelenjavo, ste lahko brez skrbi. Na tržnici jo je namreč dovolj. Od splitske endivije solate po 10 do 15 din, pa do motovilca, regrata, špinaca in radiča. Cene se v zadnjih dneh niso spremenile, zato jih ne bomo ponavljali. Mogoče bi omenili še cvetačo, ki jo dobite po 10 din, prav tako pa ob sobotah pripeljejo tudi radič iz toplih gred. Zanj boste odšteli 40 din za kg. Tudi sadja ne manjka. Jabolka so po 3 do 5 din in 50 par, hruške pa po 5 din. Cena jajčkam niha med dinar in dinar 30 para. Privoščite si lahko tudi kisló zelje in repo, od mlečnih izdelkov pa skuto in smetano. Tudi stojnice vrtnarjev in obrtnikov se kar šibijo. Ponudili vam bodo cvetje: nageljne, tulpane in narcise, ne manjka pa seveda spomladanskih cvetov. Pri obrtnikih lahko izbirate med suho robo, torbicami, copatami in pletenimi puloverji. Skratka vse na izbiro!

Pa pogledjmo, kaj boste lahko našli v ribarnici. V zalogi imajo sardelce po 8 din in 20 para, sardelice po 7 din in 30 para, skuše dobite po 9 din in 20 para, osliče po 11 din. Če imate radi lignje, boste zanje plačali 30 din, za škarpine 15 din in za filete 24 din. Kg brancina stane 29 din in zobatec 21 din. Tudi krape še lahko dobite po 22 din za kg.

Tako, to bi bilo za danes vse. Upamo, da vam bo tale kratak sprehod po tržnici pri izbiri in nakupu vsaj malo koristil.

D. P.

TEDNIKOVE MATERE - POZOR

Urednik je v svojem zapisu pretekli teden zapisal, da pripravljamo zaključno prireditev za vse tiste junake matere, ki so podarile življenja najmanj desetim otrokom. In kdaj naj bo takšna prireditev bolj dobrodošla kot ob prazniku žena?

S prireditvijo se mislimo vsaj z malenkostjo oddolžiti pogumnim in nesebičnim Slovenkam, katerih potomstvo (otroci, vnuki in pravnuki) gre v tisoče in bi lahko z njim napolnili malo mestece.

Toda dovolj. O tem na prireditvi ob srečanju.

Prireditev bo 10. marca v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju dopoldne. Točno uro bomo še objavili. Tudi vabila mislimo še razposlati, vendar se je dogodilo, da vseh naslovov (točnih namreč) nimamo. Zato prosimo vse mame, o katerih smo pisali, da se za nedeljo, 10. marca prijavijo na krajše popotovanje v Celje, da pravočasno nagovorijo katerega od otrok, ki premore železnega konjička, da jih tisti dan pripelje v Celje.

Prosimo tudi sorodnike, znance, sosede, da sporočijo našim mamicam to novico. In če je kje kakšna, ki bi težko prišla in nima nikogar domačih, bi bilo prav, če se izkažejo krajevne organizacije in preskrbijo, da se bodo mame udležile tega srečanja, kakršnega še ni bilo, odkar se rojevajo Slovenci.

tem, da redno praznimo nosni votlini in se s tem izognemo razširjenju vnetja v obnosne votline oziroma v srednje uho. Če smo nahodni se moramo izogibati tudi preveč suhemu in toplemu okolju, ker suh zrak le izsuši sluz v nosu in zato ni čudno, če komaj dihamo. V takem primeru si pripravimo mlačno raztopino kuhinjske soli in jo potegnemo skozi nos v usta.

Vsak bolnik z nahodom kakšen dan slabše sliši in če to traja nekaj dni, je verjetno, da je vnetje zajelo tudi sluznico sluhovoda. V takem primeru moramo poiskati zdravniško pomoč. Zdravnik nam s posebno pripravo prepriha sluhovod in povezavo med nosno votlino, žrelom in srednjim ušesom postane zopet prehodna.

Posebna oblika nahoda je seneni nahod. To je preobčutljivost nosne sluznice na pelod različnih trav in cvetic. Bolezenska znamenja so mnogo hujša kot pri navadnem nahodu. Bolnik je zelo prizadet, kuha ga vročina, kiha, teče mu iz nosa in tudi oči se mu močno solzijo. Seneni nahod sodi v zdravniško oskrbo. Lahko pa se mu izognemo z begom na morje ali pa kam visoko v hribe, kar pa seveda ni žal vsem dosegljivo.

BJ

NAHOD

Nahod vsi dobro poznamo, saj nas večkrat preseneči. Najpogosteje nas muči spomladi in jeseni. Povzročitelj še ni čisto poznan. Vnamejo se nosne sluznice in pri tem se izloča obilo sluzi ali celo gnoja. Bolezen je lahko akutna in običajno traja le nekaj dni. Lahko pa se sprevrže v kronično vnetje, ki ga običajno spremljajo hude bolečine v glavi, pa tudi v ušesu.

Med prvimi znamenji obolenja je pogosto kihanje, včasih tudi slabše splošno počutje in seveda obvezno »moker nos«. To je najzanesljivejši znak, da smo prehlajeni. Izloček nosne sluznice je najprej prozoren in tekoč, v nekaj dneh pa gost in rumenkast.

Nahod zdravimo z raznimi kapljicami, mazili in zdravilnimi preparati v obliki tablet in kapsul. Vsi ti preparati delujejo tako, da očijo žilice v nosu in okolici ter sušijo sluznico. S tem se tudi manjša izločanje sluzi oziroma gnoja. Vendar moramo imeti skrb pri

Zdravje

DEBELUHI SO SREČNI

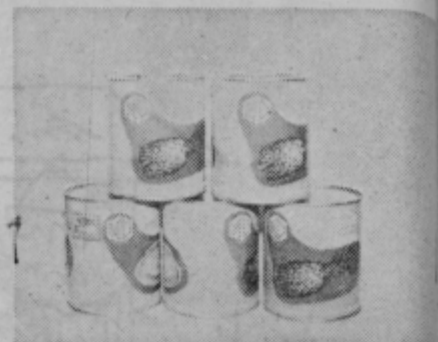
Ze vrsto let so zdravniki prepričani, da živijo debeluhi mnogo krajše življenje kot suhi ljudje. Sedaj pa so se temu mnenju uprli debeli ljudje. In podobnega mnenja so zadnje čase tudi psihologi, ki verjamejo, da so debeli ljudje zadovoljni, zanesljivi, priljubljeni, vsekakor pa bolj simpatični od živčnih in prenapetih suhcev.

Ze Julij Cezar je nekoč dejal, da si želi okoli sebe le debele ljudi. Njegov morilec Brut (kakšno naključje), pa je bil suhec. Cervantes, ki nam je zapustil mojstrovino o vitezu žalostne postave Don Kihotu, trdi za svojega junaka: »Sancho Pansa je bil debeluh in zatorej dobričina.« Profesorka Ursula Lehr z bonske univerze je v svoji dolgoletni praksi zabeležila opažanja, da se z delom preobremenjeni človek zateka k hrani in tako ustvarja prijetno ravnovesje. Pri tem pa se zredi.

Zdravniki zato sedaj odstopajo od svojih trditvev, češ da je debelost zdravju škodljiva. Priznavajo, da je hujšanje mnogo nevarnejše in priporočajo vsem, ki niso zadovoljni s svojo telesno težo: »Če ste zaradi polnega želodca srečnejši, potem se ne odpovedujte hrani. Zakaj bi trpeli na ljubo okolici, ki zahteva od vas, da ste vitki. Sprijaznite se s svojimi telesnimi merami, zavrzite pomisleke o debelosti, pa boste zdravi in boste do konca življenja imeli mirne živce...«

priporočamo

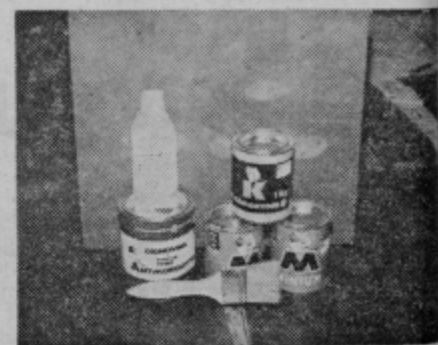
Med različnimi konzerviranimi kompoti vam priporočamo ananasov kompot, uvožen s Ceylona. Konzerva 850 g stane 10,25 din, kupite pa ga lahko v vseh samopostrežnicah.

V prodajalni Centromerkur na Tomšičevem trgu lahko kupite praktična kozmetična ogledala, ki imajo tudi povečano steklo. Cene so različne, od 27,90 do 37,20 din.

Ker se začena sezona pleskanja stena, vam priporočamo VOBA — vodotopno belilo za zid, ki jo izdeluje Cinkarna Celje. Prodajajo pa jo v prodajalni Mavrica. Cene so od 6,00 do 14,00 din.

Antikorozivni premazi za železo so izdelani v tovarni Cinkarna Celje, kupite pa lahko v prodajalni Mavrica. Cene so različne, od 13,45 do 48,25 din.

Če želite ugodno kupiti solidno moško obleko, stopite v trgovino KLUZ, kjer imajo zimsko razprodajo konfekcije. Cena jakne na sliki je 650,00 din.

naj vam zaupam bistvene prednosti

Triglav
peciva!

- je HITRO in ENOSTAVNO PRIPRAVLJENO
- je POCEN.
- ima LEPO in PRAKTIČNO EMBALAŽO
- ima PESTRO IZBIRO: rolade, mini rolade, kolači, TO-PO express, tonka, jurko, rožinček, poljubčke kosmičeve, lešnik in kokos
- je vedno SVEŽE. IN dobi se v VSAKI TRGOVINI!

ŽIVILSKI KOMBINAT »ŽITO« Ljubljana

**Kmalu
nov
roman CIGANKA**

KINO

UNION: 21. 2. še japonski barvni film »Bitka za Okinawo«, od 22. do 25. 2. ameriški barvni film »Cabaret«, od 26. 2. dalje ameriški barvni film »Kadar legende umirajo«.

METROPOL: 21. 2. še italijanski barvni film »Igra s kartami«, od 22. do 24. 2. francoski barvni film »Veseli rekruti«, od 25. 2. dalje ameriški barvni film »Getaway«.

DOM: do 24. 2. ob 16. uri ameriški barvni film »Knjiga o džungli«, ob 18. in 20. uri pa ameriški barvni film »Zdaj ga vidiš, zdaj ga ne vidiš«. Od 25. 2. dalje italijanski barvni film »Pozabljeni revolveraša«.

POROKE

CELJE
Poročilo se je 9 parov, od teh: PAVEL GROŠELJ, Zagorje in TATJANA KOMPAN, Celje; GAČNIK FRANC, Celje in OLGA PAVRIČ, Skalce ter DIMITRIJ POGACNIK in JOLANDA LUZNIK, oba iz Celja.

SLOVENSKE KONJICE
JOŽEF POVH, 40 in MARIJA SELIČ, 23, oba iz Tepanja; IGNAC ZAJC, 24, Dobrava in ANICA MRZDOVNIK, Sp. Dolič.

ROJSTVA

CELJE
14 dečkov in 35 deklic, 2 dečka in 3 deklice.
SENTJUR PRI CELJU
1 deček

SMRTI

CELJE
PAVLA PRASTALO, 78, Celje; MARICA SADAR, 69, Celje; ZOFIJA MAJČEN, 69, Celje; FRANC GARNILSEK, 81, Celje; NEŽA WALLAND, 72, Podpeč; AVGUST PERSE, 65, Klenovo; MARIJA JAMNIŠEK, 86, Smiklavž; MIHAEL KRIZANEC, 61, Vojnik; TEREZIJA SLEMENŠEK, 76, Medlog; IVAN ZAPUSEK, 52, Laška vas; FRANC PEER, 76, Stojno selo; FRANC TERGLAV, 67, Založe in ANDREJ MEDVED, 72, Celje.

GORNJI GRAD
RAFAEL NADVESNIK, 78, preužitkar, Tirosek in IGNAC FEDRAN, 80, upokojenec, Bočna.

SLOVENSKE KONJICE
LJUDMILA MATOVSEK, 65, Skomarje, MARIJA SKRLOVNIK, 74, Paka; ANA POTOČAN, 65, Zg. Zreče in JAKOB KRANCAN, 75, Nova Dobrava ter PEREGRIN HOJNIK, 70, Sp. Grušovlje.

SENTJUR PRI CELJU
IVAN ZAGAR, 35, kmetovalec, Lažiše; MARTIN ARTNAK, 78, kmetovalec, Turno; FRANC BLATNIK, 80, kmetovalec, Kostivnica in JURIJ VODOSEK, 88, kmetovalec, Osredek.

SMARJE PRI JELSAH
JANEZ GOBEC, 80, Gornja vas; MARIJA DOBRAVC, 54, Trebče, JAKOB RANCIGAJ, 77, Pustika in MARTIN STRGAR, 69, Lesično.

PROMETNE NESREČE

PRETESNO PREHITEVANJE

ANTON BROADAR, 20, iz Celja, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Mozirja proti Sentrupertu. V Parizljah se je srečeval z osebnim avtomobilom, pri tem zapeljal nekoliko v desno in zadel 49-letno ANICO SMOLE iz Topovelj, ki je stala na cesti ob kolesu. Smoletova je na kraju nesreče umrla.

USODNO PREHITEVANJE

FRANC SKALE, 33, iz Skofljice, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Ljubljane proti Celju. Na preglednem delu vozilja in opazil, da prihaja nasproti tovornjak s prikolico goriške registracije. Skale je močno zavrl, pri tem pa ga je bočno zaneslo v prednji del tovornjaka. Trčenje je bilo tako silovito, da je osebni avto popolnoma uničen, Skale pa je na kraju nesreče umrl. Skode je za 70.000 dinarjev.

POBEGNIL JE

MIRAN LEMEZ, 37, iz Velenja, se je pripeljal z mopedom v križišče Tomšičeve in Jenkove ulice. Tu mu je izsiljeval prednost neznan voznik svetlomodrega fička, ki je mopedista zadel in nato takoj odpeljal dalje. Pri nesreči se je težje ranil voznik ANTON VOVK, star 43 let iz Velenja, ki so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

KURJA SLEPOTA

ZVONKO ANCLIN, 19, iz Skornega se je peljal s kolesom s pomožnim motorjem iz Florjan proti Šoštanju. Dohitel je PEPCO STRIGEL, 62, iz Florjana, ki je šla po svoji desni strani in jo zadel, pri čemer se je le-ta laže poškodovana. Anclin pravi, da ga je zaslepil nasproti vozeč avto, kar pa je Stiglova zanikala. Kasneje so ugotovili, da ima Anclin kurjo slepoto, za tudi alkoskop je pozelenel preko polovice.

MRTEV KOLESAR

MARJAN KALTENEKER, 23, iz Mislinje, je vozil iz Arclina proti Ljubčeni in se v Ljubčeni srečeval s kolesarjem ALOJZEM POGOREVCEM, 72, iz Smiklavža. Ker sta oba vozila po sredini cestišča, je prišlo do trčenja, pri čemer se je Pogorevc tako hudo ranil, da je po dveh urah v bolnišnici umrl.

RANJEN SOPOTNIK

LEOPOLD BRGLEZ, 29, iz Brnice je v Zidanem mostu zaradi neprimerne hitrosti zapeljal na desno s ceste, kjer se je zaletel v kup kamenja, od tam pa ga je odbilo na vozišče, kjer je obstal na levem boku. Pri nesreči se je poškodovale sopotnik MARJAN SKRJANC, 26, iz Dola, Skode pa je za 12.000 dinarjev.

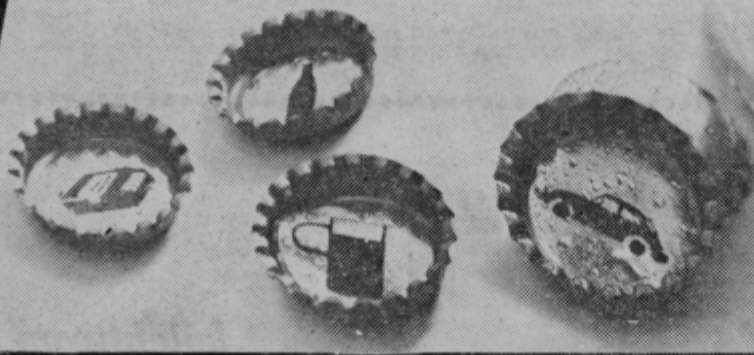
NEVESTEN VOZNIK

STANKO KOROSEC, 36, iz Nove Dobrave, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Slovenskih Konjic in v križišču proti Oplotnici zavil v levo, s tem pa je izsiljeval prednost vozniku kolesa s pomožnim motorjem FRANCU KANGLERJU, 24, iz Vesenika. Kangler je obležal s poškodovano glavo in zlomljeno nogo, Korosec pa je takoj odpeljal proti Oplotnici. Ko se je vračal, ga je ustavil miličnik, ker mu ni gorela sprednja desna luč, vendar je Korosec peljal mimo njega. Kasneje so ga našli v privatnem stanovanju v Konjicah in je nesrečo priznal.

NEPREVIDNO PREČKANJE

IVAN VRABL, 48, iz Celja, je v Košnici nenadoma prečkal cesto pred osebnim avtomobilom, ki ga je vozil ANDREJ PODBEVSEK, 21, iz Rečice pri Laškem. Ceprav je voznik zaviral, je kljub temu zadel pešca, ki se je težje poškodoval po glavi. Skode je za 2.000 dinarjev.

zahtevajte PILS!
poglejte pod zamašek!

pod zamaški piva PILS vas
čaka več kot 100 000 nagrad:

**2 avtomobila (RENAULT 5
in VW 1200),
4 barvni televizorji,
10 prenosnih televizorjev,
50 kasetnih magnetofonov,
4 000 pivskih vrčkov,
zaboji piva in steklenice
piva PILS.**

Zberite 4 zamaške z enakimi, a
raznobarvnimi slikami ene izmed nagrad
in dobiček bo brez žrebanja vaš.

Zaboje in steklenice piva PILS
dobite ob predložitvi 4 ustreznih nagradnih
zamaškov, na vsakem prodajnem mestu
piva PILS.

Komplet nagradnih zamaškov za ostale nagrade pa pošljite
v vrednostnem pismu na naslov:

TALIS MARIBOR, Mejska 10 62000 MARIBOR

Nagradni zamaški veljajo do vključno 30. maja 1974.

Veljavne nagradne zamaške najdete tudi pod ostalimi vrstami piva TALIS.

PILS nagrajuje pod vsakim zamaškom!

MALI OGLASI

BEVESTILO BRALCEM NT
ZA OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO NI-LAMO NASLOVA!
 Zanje napišite **PISMENO PONUDBO**, ki jo zapečateno pisemskim ovitku na karegereg napišite oznako oglasa, oddajte v našem oglasnem oddelku. Nadaljnje informacije prevame po dvigu prijave ali naročnik oglasa. **S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK ODBEDELJEK** ob 12. uri. **V OGLASNEM ODBEDELKU NOVEGA TEDNIKA LAHKO DOBDATE TUDI CESTITKE.** **OBJAVE ZA RADIO CELJE.**
 Priporoča se oglasno-naročniški oddelk **NOVEGA TEDNIKA**, v **PODRUŽNICI DELO** na Trgu petega kongresa 10, Celje.

PRODAM

FIAT 1300 v odličnem stanju z dodatno opremo poceni prodam delno tudi na kredit. Ogled popoldne. Marija Kaš, Celje, Ipavčeva 4/a.

EBELE prodam, ostalo pisemno ali ustmeno. Jakob Centrih, Gubno 28, Lesično.

ISTOKRVRNE nemške bokserje stare 5 mesecev prodam. Vprašati: Božič, Celje, Partizanska c. 1.

SADIKE jagod za spomladansko sajenje, žlahtne belgijske sorte, lahko dobite pri Feliksu Plevniku, Hajnsko 23, Pristava pri Mestinjnu.

BREJI kobili, težki 500 kg, par volov, težkih 1350 kg, 1 leto staro žrebico prodam. Slavko Gradič, Biatni vrh 43, Jurkloster.

FIAT 1100 letnik 1961, registriran za leto 1974 ugodno prodam. Ogled mogoče vsak dan popoldne. Kumer Doberteža vas 81, Sempeter.

MAGNETOFON grundig de luxe, avtomatic, nov, z garancijo prodam za 1700 din. Stanko Urh, Smrekarjeva 1, Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo z nekaj zemlje v okolici Celje prodam. V dogovoru je mogoče tudi delno na ček. Telefon 216-30.

HANOMAGA KURIR prodam ali zamenjam za drug osebnih avto. Ima kason z dolgo cerado, v voznem stanju. Stanko Jurak, Vojnik 32, telefon 72-824.

SPALNICO staro 3 leta, otroško posteljo in televizijsko mizico prodam ugodno. Zoher, Vojkova 8, Celje.

PERUTNINARJI POZOR! V letu 1974 si lahko nabavite priznane pasme enodnevni piščancev nesnic in pištancev vsak dan. Prednaročniki bodo imeli prednost. Valilnica Smarjeta Škofja vas pri Celju.

OPEL 1954, odlično ohranjen prodam tudi na posojilo, ali menjam za starejšega fička. Plankarjeva 6, Hudinja.

SLADKO seno in otavo prodam. Karl Borštner, Prekopa 38, Vransko.

FIAT 1300 prodam tudi na ček. Stanko Gajšek, Bukovlje 34, Gorica pri Slivnici.

DVOSTANOVANJSKO hišo z nekaj zemlje ob cesti Stranje—Pristava, na zelo lepi legi, primerno za obrt, prodam. Cena po dogovoru. Stanko Stojan, Kačji dol 4, Podplac.

OPEL karavan v dobrem stanju prodam po ugodni ceni. Spodnje Trnovlje 126.

SPALNICO prodam. Majcenovič, Celje, Trubarjeva 4.

KRAVO 8 mesecev brejo prodam. Ivan Lubej, Ogorevc 11, Štore.

FIAT 1100 R ugodno prodam. Franc Turnšek, Celje, Kersnikova 32-a.

2 TONI sladkega sena prodam. Lopata 24, Celje.

SPALNICO kompletno in

samsko sobo, prodam. Franc Kovač, Kersnikova 22.

DNEVNO SOBO brez kavčev prodam. Pepca Kosaber, Celje, Trubarjeva 54.

STRUŽNO mizo (hobelbank) novo, prodam. Vprašati: Vojnik 7.

ENOSTANOVANJSKO hišo takoj vseljivo, primerno za vikend prodam ugodno. Viktor Gorjanc, Pečovnik 22, Celje.

OMARO kombinirano ugodno prodam. Lepin, Ljubljanska 29, Celje.

ELEMENTE — elegant-pult, hladilnik, pomivalno korito prodam. Ogled popoldne. Berta Kopač, Celje, Malgajeva 2.

OTROŠKI VOZICEK globok, modro bel prodam poceni. Marija Golob, Celje, Slاندrov trg 2.

KOSILNICO rapid prodam. Karl Mirnik, Leskovec 17, Škofja vas.

MOPED nov, na 3 prestave brez registracije in brez izpita in polavtomatik pralni stroj, dobro ohranjen, prodam. Justa Lešnik, Medlog 4, med Ingradovimi delavnicami in vodovodom. Pred hišo je čebelnjak.

ZASTAVO 750, letnik 63 zelo ohranjen prodam za 6000 din. Ogled mogoče vsak dan. Pavel Bizjak, Gotovlje 143-a Zalec.

SPALNICO in preprogo 2,5X 3,5 prodam zelo poceni. Naglič, Mariborska 87, Celje.

VEČJO količino okvirjev za žnidaršč panje-smreka, lipa prodam. Cena 2 stara in 2 nova panja 450 din. Darko Jurč, Prihova 40, Nazarje.

REJCI PERUTNINE! 12 kom krmilnikov, 1 napajalnik 6 m, malo rabljeno omaro belo z ogledalom, mizico, posteljo z vložki, nočno omarico, pisalno mizo okrašeno — izrezlano, prodam. Starina leto 1898. Ogled sobota — nedelja. Slavka Hrušovar, Sempeter 27.

FIAT 750 — 1968 ugodno prodam. Jože Brežnik, Gorica 36 a, Celje.

TAUNUS 12 M, dobro ohranjen prodam. Vprašajte Ivana Flis, Celje, Mariborska 122 a.

OSEBNI avto VW 1200 ugodno prodam, ter prednji luči za fiat 1300. Stanko Sušek, Celje, Vrnčeva 2.

ZASTAVA 750 zelo dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni. Ivan Fijavž, Vitanje 29.

ZASTAVO 750 de luxe letnik — maj 1973 prodam. Alojz Marš, Tratna 2 a, Grobelno.

STRESNO opeko 350 kom ugodno prodam. Frajle, Cesta na Ostrožno 1, Celje.

HISO z vrtom v Savinjski dolini prodam. Informacije: Ponder 23, Tabor.

ZBIRALCI starin pozor! Nekaj stenskih in žepnih ur prodam najboljšemu ponudniku. Cvetko, Celje, Muzejski trg 8.

DVA KAVČA s shranjevalnikom ugodno prodam. Vprašajte pri Dolinar, Vrnčeva 25 c, od 16. ure dalje.

CISTOKRVNE plemenske zajce činčila prodam. Ponudbe pod »Činčila«.

MINI MOPED nov, prikolico za osebni avto in ročno kosilnico prodam nujno. Informacije v gostilni Matko, Sempeter.

ENOSOBNO stanovanje prodam. Cesta v Lokrovec 24, Celje.

FIAT 750 65 dec. za gotovino ali po dogovoru prodam za 9000 din. Po generalni 1000, nove gume, karoserija obnovljena, registriran do februarja 1975. leta. Srečko Hrušovar, Sempeter 27.

AMI 8 letnik 1972, zelo dobro ohranjen, prodam takoj po ugodni ceni. J. Gorenšek, Ulica XIV. divizije 8, Celje, tel. 25-585.

KUPIM

AVTO garažo kupim. Prednost »Otok«. Ponudbe pod »Garaža«.

STANOVANJA

MLAJŠO upokojenko sprejemem na stanovanje, če bi bila pripravljena delno pomagati v gospodinjstvu. Mariborska 176.

INZENIR iz Libije na praktično potrebuje za študij sobico, za dobo 4 mesecev. Ponudbe pod »Mira«.

FANT in dekle nujno potrebuje ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Plaćnika 400«.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice in garažo oddam dvema fantoma. Anica Fartel, Dobojska 36, Celje (Sp. Hudinja).

MLAJSEGA stanovalca sprejememo. Dobrova 8, Celje.

PRIDNO — pošteno dekle išče sobo v Celju. Pomaga tudi pri hišnih delih. Vukosavljevič, Na Otoku 8.

DVOSOBNO stanovanje z balkonom — I. nadstropje, v centru, zamenjam pa garsonjero. Ponudbe pod »Sama«.

OPREMLJENO sobo z souporabo kopalnice oddam. Zaželen mlajši moški. Ponudbe pod »1. marec«.

ZAPOSILITEV

ULIČNEGA prodajalca za prodajo časopisov v Celju in prodajalko za prodajo časopisov v kiosku v Do-

brni sprejme **ČP DELO**, Celje. Nastop dela — 1. marca. Informacije dobite v podružnici Dela, Celje, Trg petega kongresa 10, v dopoldanskem času.

VAJENKO sprejme — žensko krojaštvo Veročnik, Celje, Trubarjeva 11 a.

FRIZERSKO pomočnico — samostojno moč sprejme česalnica Frajle, Stanetova ulica 18, Celje.

RAZNO

PREKLICUJEM veljavnost članske izkaznice 457 Ribiške družine Celje. Gregor Stefan, Celje, Stanetova 15-a.

AVTO MOTO DRUŠTVO Slander Celje, prične v ponedeljek 4. marca tega leta ob 16. uri tečaj cestno prometnih predpisov in tehnike vožnje. Prijave sprejema AMD Slander Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6. do 18. ure, sobota od 7. do 12. ure.

MANJSE posestvo zamenjam za hišo z vrtom. Bukovžlak 4, Teharje.

ISCEM primerne prostore cca 40 m² za ureditev kemične čistilnice na območju Celja. Ponudbe pod »Blizina Celja«.

PSICO male pasme podarim. Miha Kolar, Cerovec 5, Sentjur pri Celju.

OTROKA vzame v varstvo. Ponudbe pod »W. 13«.

ZARADI preselitve iščemo garažo v bivši Novi vasi (Ulica Bratov Vošnjakov), v najem pa oddamo garažo na Otoku. Zaželena zamenjava. Ogrizek, Kajuhova 8.

ZAHVALA

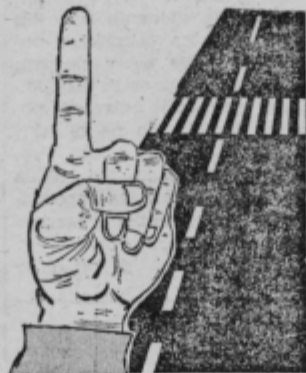
ob bridki izgubi naše blage in dobre mame, babice in prababice

Helene Gorjup

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in vence, jo pospremili na njeni zadnji poti, z nami sočustvovali in kakorkoli pomagali v težkem trenutku. Hvala g. županiku za poslovitve besede, posebno hvalo pa izrekamo še tovarš. Obrez Ivanu za njegovo požrtvovalno skrb in vestransko pomoč.

Družina Gorjup, Trojak

Libože, Laško, 9. februarja 1974

VARNO ČEZ CESTO

ZA ZABAVO
 križan Ke In Humor

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

Odlične ženske fine hlačne nogavice
AMORE HAPPY DAYS KARNEVAL NINA

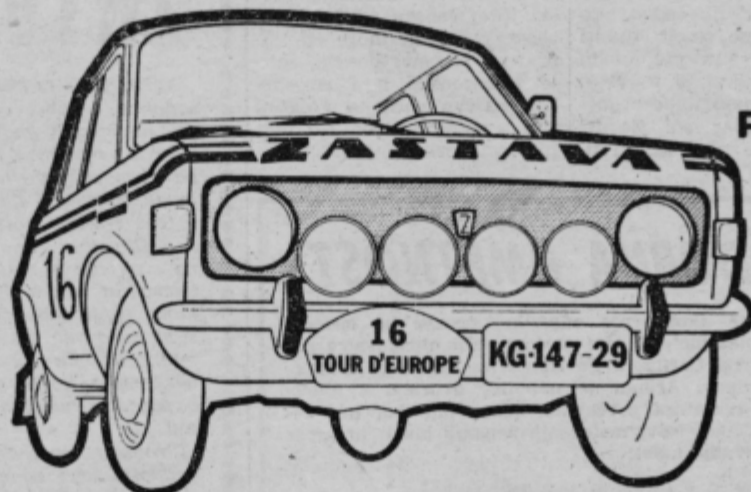
ZASTAVA automobili

10%

POPUST ZA DEVIZE

PRODAJA NA KREDIT

ŠAMPION EVROPE IN JUGOSLAVIJE

PRODAJA **AVTO CELJE**

Obiščite prodajalno avtomobilov Celje Ljubljanska 11, ali zahtevajte informacije po telefonu 221 80.

Ponikva

OBDUKCIJA NA PROSTEM

Ponikva pri Grobelnem prav gotovo ni nič posebnega med krajevnimi skupnostmi šentjurske občine. Prav tako občane tod tarejo komunalni problemi, ki so bili osrednja točka delovnega programa skupnosti že vrsto let nazaj.

Trenutno je njihova največja želja oziroma zahteva, da se končno prične dela na cesti Ponikva-Trnovec. Za rekonstrukcijo te ceste so sredi leta 1972 uvedli krajevni samoprispevek, s katerim bi do konca tega leta zbrali 250.000 dinarjev. Cesta je zbranih sredstev resnično potrebna, zato ni čudno, da Ponikovčan ob vprašanju, kaj si najbolj želi v domačem

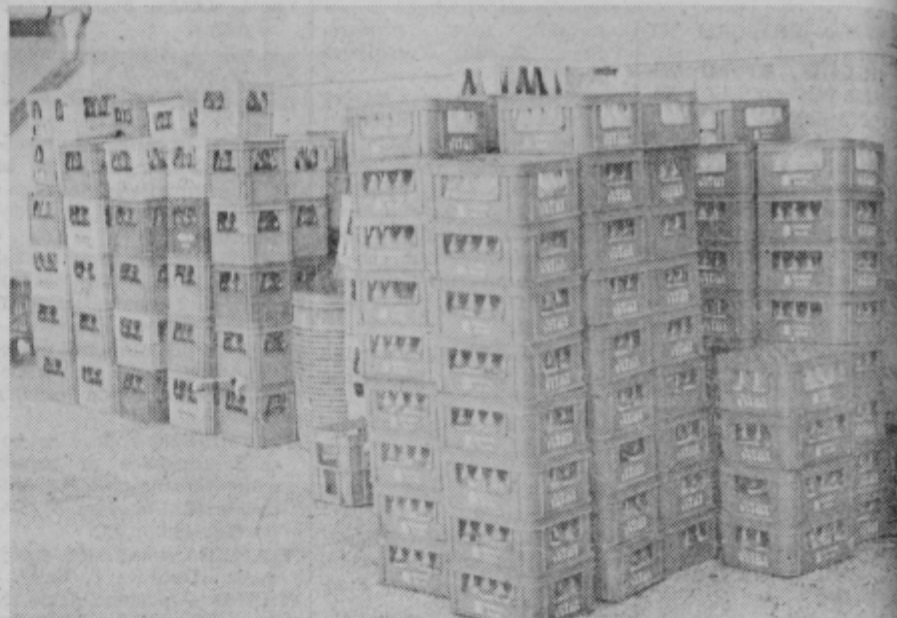
kraju, odgovori: urejene ceste.

Pa tudi ceste niso edino, kar bi bilo potrebno v Ponikvi urediti. Njihova mrtvašnica je primer, kako daleč so še v teh krajih in da to stalno ponavljanje o nujnosti urejevanja komunalnih problemov ni za lase privlečeno.

Mrtvašnica je brez elektrike in vode! In v njej so po potrebi občasno tudi obdukcije!

Lani so v mrtvašnici nekaj popravljali. Potrebno pa je bilo izvršiti obdukcijo! Tako je prišlo do obdukcije na prostem, pred mrtvašnico, seveda podnevi, in sonček je sijal, in ptičke so pele, in vetrc je pihjal... Razumljivo — ali pa ne — se je pri tem človeško mrtvem opravilu zbrala tudi skupina radovednežev, ki so v neposredni bližini opazovali raztelesitev. Ni nam, da bi razpravljali o občutkih ljudi, ki so vse to opazovali, o pieteti, niti o zdravniku, ki je bil v to zaradi razmer prisiljen in njegovih delovnih pogojih, hoteli smo na ta primer ponazoriti, kako so v mnogih krajevnih skupnostih Kozjanskega resnično potrebni pomoči. Vendar, da ne bi zdaj kdo začel zbirati sveče ali vodo za mrtvašnico. Ne gre za krpanje, ampak za spoznanje o enakomernem razvoju slovenskega prostora.

M. Senčar

Spet se bliža Slovenska popevka

Branko Stamej

Ljubezen po svetu

NEDOTAKLJIVA GOLOTA

Če se ta svet ne vrtil? Dokaz, da se res vrtil, je to, da so nekatere stvari ponekod po svetu postavljene na glavo.

Pri plemenu Rundo, ki živi na mejnem območju med Zgornjo Volto in Malijem v Zahodni Afriki, so dekleta toliko lažje osvojljiva, kolikor več imajo oblačil na sebi. To je toliko bolj čudno, da pomeni oblačilo ravno nasprotno bi pričakovali, saj običajno ženske v tem plemenu letajo napol gole naokrog.

Marsikakšen gost je v teh krajih spoznal, da so oblečene, do vratu pokrite ženske

se ne zgraža nad temeljitim otipavanjem, ki pogosto pripelje oba partnerja v ekstazo, k vrhuncu. Tako razvaja dekleta, ki jih vedno kdo obkroža, ki se smejo ljubiti kadarkoli se jim poljubi in s komerkoli jim je to všeč, gotovo niso med ljubezni lačnimi. In vendar so! Zakaj? Zaradi tiste rute, zaradi ti-

stega blaga okoli ledij. Toda tkanina ne obdaja le bokov, marveč je en del tkanine tesno podvit čez mednožje. Moški torej ženske pri taki ljubezenski igri ne more vzeti v pravem pomenu besede, zato je ljubezenska igra »ngewek« afriška varianta »peeting« in zato so otroci pri tem plemenu resnično zaželeni.

SODOBNA UMETNOST

»Prinesite nam svoje odpadke, Arman bo naredil iz njih umetnine!« S tem geslom vabi obiskovalce pariška galerija Carita, ki je znana po razstavah modernih umetnikov. Arman je napolnil dvorane z umetninami iz razbitega porcelana, kosov pip, kocenov zelja, starih časopisov, raztrganih ženskih oblek in praznih konzervnih škatel.

Resnično, resna konkurenca naši Snagi!

TEŽAVE S SPOLOM

— Zakaj misliš, da se tako zavlačuje poroka med Iskro in Gorenjem?

— Iz bioloških vzrokov. Iskra je res ženskega spola, Gorenje pa je srednjega.

LETOS ODLIČNO

Občani ob cesti Jurklošter—Polane letos sploh nimajo težav z zimskim čiščenjem ceste. Zato se zahvaljujejo tistemu, ki je za to zaslužen — vremenu.

PREIMENOVANJE

V novem celjskem nebotičniku je dvigalo zelo pogosto pokvarjeno. Zato stanovalci predlagajo, da se podjetje »Radnik«, ki iz deluje ta dvigala preimenuje »Neradnik«.

OPRAVIČLJIVA ODSOTNOST

Tla v Narodnem domu so se zamajala. Verjetno ne zaradi preburnih sej občinske skupščine, pa tudi predsednikov priimek menda pri tem ni nič kriv. Le tisti odborniki, ki so bili s sej velikokrat odsotni, se smejejo in pravijo, da jim moramo biti hvaležni. Če bi bila udeležba na sejah vedno 100 odstotna, bi se lahko namreč še kaj porušilo.

Zanimivosti

POSKOČNI KRULJAVEC

Tako globoko je bil užaljen pohabljeni berač, ki je — opirajoč se na bergle — prosil vbojajme na ulici brazilskega Sao Paola in dobil od usmiljene duše nerabni novčič, da se je pogal za dobronikom in pri tem pozabil na svojo pohabljenost. Medtem ko so očividci ironično vzklikali, da se je zgodil čudež, je berač dohitel nič huđega slutečega podpornika bednih in ga začel mlattiti z berglami. Končno se je morala vmešati policija, ki je za nameček ugotovila, da je berač tudi svoj ortopedski pripomoček — bergle ukradel.

BREZ ČAROVNIŠTVA, PROSIM

Sovjetski brivec Igor Malajev se je odločil, da bo opustil škarje in britev in se posvetil bolj donosnemu poslu — čarovništvu. O sebi je razširil slavo, da zna ozdraviti vsako bolezen. Ker je v Sovjetski zvezi vraže verja še veliko (le kje ga ni!), si je v kratkem času nabral velik kup denarja. A kaj, ko pa oblasti za njegovo obrt niso pokazale dovolj razumevanja! Čarovništvo v Rusiji nikakor ne priznajo, zato je moral brivec Malajev spet spremeniti poklic. Obsodili so ga kot parazita in postopača in ga poslali v delovno taborišče.

Mamila

ŽRTVE SO NOVOROJENI

Mamila so največje zlo sodobne družbe. Premalo pa je mladih mater, ki uživajo različna mamila od marihuane do heroina, ki se zavedajo, da lahko s tem škodujejo naraščanju. Dojenček se navadi na strup že v materinem telesu in muke, ki jih mora pretrpeti po rojstvu, niso nič manjše od muk, ki jih prestajajo narkomani, ko se skušajo odpovedati uživanju mamil.

Profesor Burchard, šef psihiatričnega oddelka na

univerzitetni kliniki v Hamburgu, poroča o svojih izsledkih ob raziskavah vpliva mamil na nerojenega otroka matere narkomanke: Otroki prestajajo v materinem telesu nepopisne muke. Devet mesecev niha med blaženostjo po vbrizgani dozi mamila in nezadržno željo po novi količini, ko zavlada v krvi pomanjkanje mamila. To seveda kvarno vpliva na njegovo zdravje in duševnost.

Samo v New Yorku je v minulemu letu rodilo 550

žena, ki so med nosečnostjo uživale mamila. Smrtnost se pri takih dojenčkih poveča za petdeset odstotkov.

Neka dvaindvajsetletna narkomanka se je osem tednov pred porodom za tekla v bolnišnico. Bila je že tako daleč, da ji zdravniki niso mogli pomagati drugače, kot da so ji vsak dan vbrizgali določeno količino mamila. Doze so počasi manjšali, ker je to edini način, da se bo bodoča mati otresla zla.

ŠEMPETRSKA REŠITEV

— Tu v Sempetru je še v zemlji dosti zakladov iz rimskih časov, pa ni denarja, da bi jih izkopal.

— Zakaj pa ne pišete mestni upravi v Rim, da vam pošlje denar. Če pravite, da so rimske izkopanine, naj pa še Rimljani plačajo.

NISMO SLIŠALI

Zalčan: enkrat zastrupim ribe, pa je že taka reč.

Celjan: kaj, zdaj bodo pa že oni začeli!?

Laščan: saj nismo center, da se vse k nam ste-ka.

navadno lahkoživke, ki jih je lahko dobiti ali kupiti za ljubezen. Nasprotno pa so ženske, čim odvržejo ruto okoli ledij, nedotakljive. S tem bi pokazale, kako so zgubile občutek sramu, če bi se pustile ljubiti v Evinem kostimu.

In vendar so dekleta plemena Rundo v nenehni skušnjavi. Malokatero ljudstvo na svetu goji toliko seksualnosti, kot ravno Rundi. Pri njih je doma slovita ljubezenska igra »ngewek«. Ta igra pomeni ljubezenski objem vsem na očeh in nihče